

ISSN : 1906-5647

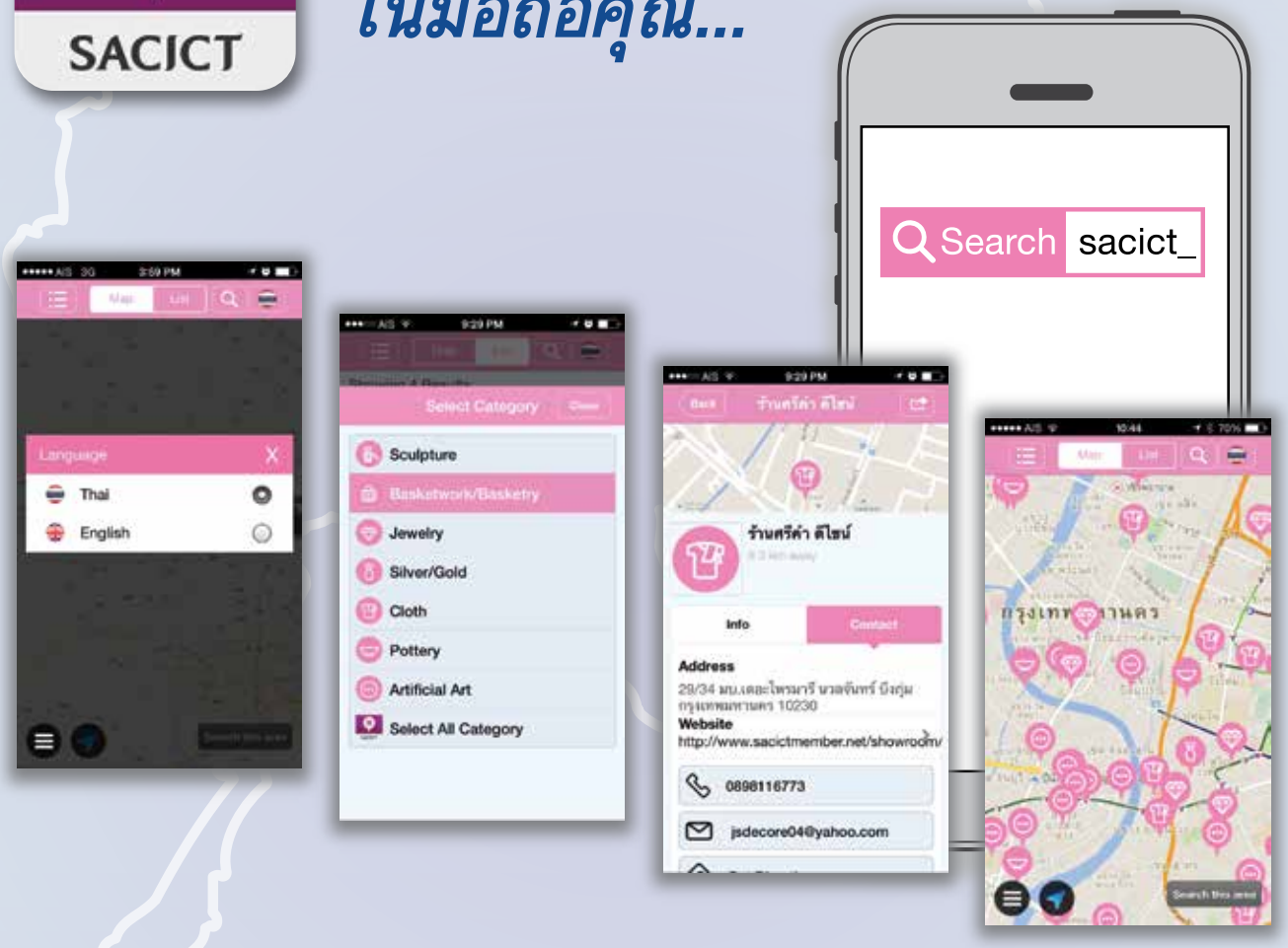
SACICT

Living Thai

No.6/2015

SACICT's Craft Map

ค้นหา หัตถกรรมไทย ง่ายๆ ในมือถือคุณ...



ดาวน์โหลดได้แล้วที่ App Store Google play

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)
Call Center 1289 www.sacict.or.th

CONTENTS

Volume 06/2015

Cover

พระบรมสาทิสลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดย อาจารย์สมาน คลังจัตุรัส กรรมการบริหาร ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

Portrait of His Majesty the King by Mr. Samarn Klangchaturat, Executive Board Member of The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

2 **EDITOR'S NOTE**

4 **COVER STORY**

ตามรอยป่านศรนารายณ์

ไปชมโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง

On the Sisal Trail at Hub Kapong Royal Project



16 **MAIN STORY**

10 ครูศิลป์ของแผ่นดิน ผู้สืบสานงาน "เครื่องรัก"

Ten Master Artisans of Thailand who perpetuate the craft of lacquerware



34 **CRAFTSMASTER**

"ครูม้วน รัตนาภรณ์" ต้นแบบช่างลายรดน้ำ

Mr. Muan Ratanaporn

Model master artisan in lacquerware



44 **SCENE & SEEN**

หัตถศิลป์ทรงคุณค่าของไทย ชนะใจชาวเดนมาร์ก

LUX by SACICT: Thai Precious Craft that Wins the Danes' Hearts

54 **INSIDE SACICT**

- ศ.ศ.ป. ก้าวสู่ปีที่ 13 ส่งต่อองค์ความรู้สู่สถาบันการศึกษา

  SACICT begins its 13th year with knowledge exchange MOU with educational institutions

- SACICT โดดเด่นในงาน BIG & BIH 2015 โชว์ผลงานร่วมสมัย "ไทยนวัตศิลป์"

  SACICT "Thai Navatasilp" shines its lights in BIG&BIH 2015

58 **NEW HERITAGE**

วชิระ นกอักษร: ถมนครยุคใหม่

New Age of Nielloware: Vajira Nok-aksorn inherits precious art



68 **MEMBERS' CORNER**

จดหมายจากผู้อ่าน

What Our Readers Say

70 **PRODUCT SHOWCASE**

งานฝีมือที่คัดสรรจากสมาชิกทั่วประเทศ เพื่อการจำหน่าย

A selection of exquisite creations offered by SACICT members

EDITOR'S Note

SACICT Volume 06/2015

SACICT Living Thai เล่มส่งท้ายปี จัดทำเป็นฉบับเฉลิมพระเกียรติในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 88 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 5 ธันวาคม พ.ศ. 2558 โดยนำผู้อ่านเดินทางตามรอย “ป่านศรนารายณ์” ไปชมโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง จังหวัดเพชรบุรี แหล่งรวมหัตถกรรมที่ผลิตจากพันธุ์พืชตระกูล อะกาเว่ (Agave Sisalana) จากเม็กซิโก ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรงแนะนำให้สมาชิกนำมาปลูกเพื่อใช้ทำงานหัตถกรรมสร้างรายได้เสริมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 และปัจจุบันกลายเป็นวัตถุดิบชั้นเยี่ยมที่เหล่านักออกแบบนำไปสร้างสรรค์งานดีไซน์ ติดตามได้จากคอลัมน์ Cover Story

ใน Main Story ฉบับนี้ ศ.ศ.ป.ได้ประกาศนามครูศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2558 สาขา “เครื่องรัก” จำนวน 10 ท่าน ทั้งในส่วนของงานเครื่องรัก ซึ่งล้วนเป็นแขนงงานศิลปะที่กำลังจะเลือนหายไปหากไม่มีการอนุรักษ์อย่างจริงจัง พร้อมกับเจาะลึกเรื่องราวของหนึ่งในผู้ได้รับการเชิดชูเกียรติ ครูม้วน รัตนาภรณ์ ในคอลัมน์ Craftsmaster จากนั้นตามไปฟัง วชิร นกอักษร ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2557 เล่าถึงการทำงานต่อยอดจากงานเครื่องถมนครดั้งเดิมให้เป็นงานร่วมสมัยและแปลกใหม่ในคอลัมน์ New Heritage

ส่วนคอลัมน์ Scene & Seen ตามติดโครงการ LUX by SACICT ที่บินไปโชว์งานหัตถศิลป์ทรงคุณค่าถึงกรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมงานชาวต่างชาติเป็นอย่างมาก

สวัสดีปีใหม่ ขอให้สุขสดใสตลอดปี เราจะกลับมาพบกันอีกครั้งพร้อมสาระมากมายที่เตรียมไว้ให้ท่านในปีหน้า

In the final issue for 2015, SACICT Living Thai joins Thai people across the world in paying homage to His Majesty the King on the auspicious occasion of his 88th Birthday Anniversary. To mark this great annual celebration, in our Cover Story we are taking you on an eye-opening journey to The Royal Project of Hub Kapong in Phetchaburi Province, an important source of sisal (Agave Sisalana) handicrafts and raw material for global designers. At the royal initiative of Their Majesties the King and Queen in 1972, villagers of Hub Kapong have since benefited from the cultivation of this tropical plant from Mexico.

The Main Story meanwhile honours the Master Artisans of Thailand in lacquerware. The ten masters of lacquerware of different schools recently announced by the SACICT, who continue the ancient art on the verge of extinction. And one of whom, Khru Muan Ratanaporn is featured in Craftsmaster Column. Alongside, New Heritage Column introduces you to Vajira Nok-aksorn, a scion in the family of the famed Nakhon Si Thammarat nielloware art, and his creative collection.

In Scene & Seen, we trace the successful journey of “LUX by SACICT” precious collection to Copenhagen, Denmark.

We wish you happy reading and a very Happy and Healthy New Year.

คณะที่ปรึกษากองบรรณาธิการ ฝ่ายสื่อสารและประชาสัมพันธ์ สายงานส่งเสริมคุณค่าหัตถศิลป์
เจ้าของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) 59 หมู่ 4 ต.ข้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290 โทร: 035 367 054-56 โทรสาร: 035 367 051 เวปไซต์: www.sacict.or.th **จัดทำโดย** บริษัท ฟีเจอร์ จำกัด 23/18 ซอยร่วมฤดี เพลินจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร: 0 2254 6898-9 โทรสาร: 0 2650 7738 **บรรณาธิการบริหาร** พยอม วลัยพัชรา **บรรณาธิการ** พยงค์ กังวานสุระ **กองบรรณาธิการ** ธีรสันต์ มานน์, ทรงพล แก้วปทุมทิพย์, สุวรรณา เปรมโสตร์, เกษวลี ทองเนื้อสุข, ปกป้อง วงศ์แก้ว, กฤตสอร สิงคสิน **ผู้จัดการฝ่ายผลิต** นภัทร ประเสริฐกุล **ศิลปกรรม** วรรณศักดิ์ รอดวรรณะ, แสงเดือน สุปินตา **ช่างภาพ** จรวย วงศ์เหลือง, วริศ กู้สุจริต, ศิรพัชร วลัยพัชรา **ติดต่อโฆษณา** พยงค์ กังวานสุระ **พิมพ์ที่** บริษัท อติสรรค์ จำกัด 248 ซอยลาดพร้าว 87 วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310 โทร: 0 2932 2596-7 โทรสาร: 0 2932 2598.
(บทความในนิตยสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่ง บทความและภาพในนิตยสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร)

EDITORIAL ADVISORY BOARD: Communication and Public Relations Division, Handicraft Value Promotion Department
SACICT Living Thai is a bi-monthly magazine published by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization). 59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province 13290, Thailand Tel: +66 (0) 35 367 054-56, +66 (0) 35 367 077-81, Fax: +66 (0) 35 367 050-1 Website: www.sacict.or.th **DESIGN AND PRODUCTION:** Feature Co., Ltd. 23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Tel: +66 (0) 2254 6898-9, Fax: +66 (0) 2650 7738. **EXECUTIVE EDITOR** Payom Valaiphatchra **EDITOR** Payong Kungwansurah **EDITORIAL TEAM** Thirasant Mann, Songpol Kaopatumtip, Suwanna Premsote, Katewalee Thongnuasuk, Pokpong Wongkaeo, Kitsaon Singkongsin **PRODUCTION MANAGER** Napat Prasertkul **GRAPHIC DESIGNERS** Wannasak Rodwanna, Sangduan Supinta **PHOTOGRAPHERS** Jaruay Wongluang, Varis Kusujarit, Sirapat Valaiphatchra **FOR ADVERTISEMENT PLACEMENTS,** contact Payong Kungwansurah, Tel: +66 (0) 2254 6898-9. **PRINT:** Artisans Co., Ltd. 248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok 10310. Tel: +66 (0) 2932 2596-7, Fax: +66 (0) 2932 2598.
(Opinions in Living Thai are the writers' and not necessarily endorsed by SACICT. No part of this magazine may be reproduced without written permission.)

อาศิรวาท ๕ ธันวา มาบรรจบ
น้ำพระทัย แผ่ไป ในทุกกาล
ใต้ร่มพระ บารมี แห่งปวงราษฎร์
ทุกทิศไทย ประเทศทั่น พันลำเค็ญ
เศรษฐกิจ พอเพียง หล่อเลี้ยงชีพ
ขอพระองค์ เย็นศิระ พระบุญญา
ธ เสด็จ เยี่ยมราษฎร์ ทั่วทุกเขต
พระราชกิจ นิมิตร ไทย บันดาลดล
ในวาระ เฉลิมพรรษ พระผ่านฟ้า
ให้พ่อหลวง ของปวงไทย ในปฐพี
ทีฆายุโก โหตุ มหาราช
อัญเชิญชัย ในไตรรัตน์ ตามครรลอง
น้อมประนบ ราษฎร์ร่วมภักดิ์ สมัครสมาน
ดุจสายธาร แสงธรรม นำร่มเย็น
ไทยทั้งชาติ ทรงสร้างสุข เปลื้องทุกข์เข็ญ
ธ ทรงเป็น ศูนย์รวมใจ ในอาณา
ดวงประทีป เป็นดังปราชญ์ บุญรักษา
พระเมตตา เหนือเกล้า เหล่าปวงชน
สายพระเนตร กว้างไกล ในทุกหน
ทุกแห่งหน แซ่ซ้อง องค์ภูมี
มิ่งมหา มงคลกาล เกษมศรี
ขอลงมี พระพลา พิพัฒน์ชัย
กราบพระบาท ร้อยรวมใจ ไทยทั้งผอง
เทพคุ้มครอง พระองค์ ทรงพระเจริญ



ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

ประพันธ์โดย นางพลอยปภัส โกศลศิษฏ์

ตามรอยป่านศรนารายณ์
ไปชมโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง

เรื่อง สุวรรณา เปรมโสตร์ ภาพ วริศ กู้สุจริต

วันดีวันหนึ่งเมื่อนานมาแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสต่อสมาชิกสหกรณ์การเกษตรหุบกะพง จำกัด ณ สำนักงานสหกรณ์การเกษตรหุบกะพง ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยทรงเล่าเป็นนิทาน

เรื่องมีอยู่ว่า กาลครั้งหนึ่ง อวัยวะต่างๆ ในร่างกายเกิดไม่พอใจท้องที่วันๆ คอยแต่จะรับอาหาร โดยไม่ต้องทำหน้าที่ใดๆ แขนขายังต้องทำงานหนัก หัวก็ต้องทำงานมาก ในขณะที่ท้องนั้นได้แต่กินและกิน อวัยวะทั้งหลายจึงต่อว่าท้อง และประท้วง ไม่ยอมทำงานให้ เมื่อท้องไม่ได้รับอาหาร แขนขาก็อ่อนเปลี้ย จะเดินก็ไม่ได้ จะหยิบอะไรก็ไม่ไหว คิดอะไรก็ไม่ออก ลงท้ายแขนขาก็ต้องกลับมาเริ่มทำงาน หัวก็ต้องเริ่มคิดใหม่ เพื่อหาอาหารมาใส่ท้อง

ทรงเปรียบเทียบให้เห็นว่า การทำงานของร่างกายนี้ ก็เฉกเช่นเดียวกับการอยู่รวมกันเป็นสหกรณ์ ทุกคนต้องทำหน้าที่ ไม่เกี่ยงกัน แต่ละคนมีความต้องการ มีความจำเป็นที่จะให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายของตนเองช่วยกันทำงาน เห็นได้ชัดว่าหากส่วนใดของร่างกายเดือดร้อน ทั้งร่างก็ต้องเดือดร้อน

ครั้งนั้นเป็นหนึ่งในหลายๆ ครั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินเยือนโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง หลังจากที่ทรงก่อตั้งโครงการขึ้นในพื้นที่แห่งนี้ในปี พ.ศ. 2509 ซึ่งแรกเริ่มมีชื่อว่า “โครงการไทย-อิสราเอลเพื่อพัฒนาชนบท (หุบกะพง)” เนื่องจากรัฐบาลอิสราเอล โดย ฯพณฯ เอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทยในขณะนั้น ได้ขออาสาเข้ามาถวายงานด้านการพัฒนาการเกษตรในพื้นที่ดังกล่าว

> การที่ทรงจัดตั้งสหกรณ์ขึ้นเป็นกุศโลบาย
> ให้คนอยู่ร่วมกันในรูปแบบของการรวมกลุ่ม





















จากการดำเนินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ ทำให้เกษตรกรสามารถเลี้ยงตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

Thanks to the sufficiency economy principles, agriculturists here can now making their own living and having better quality of life.

ด้วยคุณลักษณะของเส้นใยที่เหนียว คงทน ไม่กรอบ อีกทั้งยังมีผิวสัมผัสและสีธรรมชาติที่มีความโดดเด่นงดงาม

ภาพอันเป็นความทรงจำชั่วชีวิตของชาวหุบกะพง คือ องค์พระประมุขได้เสด็จฯ เข้าถึงชานบ้านซึ่งในสมัยนั้นยังเป็นบ้านไม้ไผ่มุงหญ้าคา พื้นเป็นดิน พระองค์ทรงเข้าครัว ลงสวน เก็บพืชผัก และมีพระราชปฏิสันถารกับราษฎรโดยไม่ทรงถือพระองค์ และในเวลาต่อมาก็ได้พระราชทานที่ดินจำนวน 12,079 ไร่ เพื่อแบ่งให้เกษตรกรสำหรับทำกินครอบครัวละ 25 ไร่ โดยทรงจับจองและดำเนินการซื้อที่ดินดังกล่าวเยี่ยงสามัญชน

พระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ ต้องการให้ที่แห่งนี้เป็นหมู่บ้านสหกรณ์ตัวอย่าง โดยมีการจัดตั้ง “สหกรณ์การเกษตรหุบกะพง จำกัด” ขึ้น เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2514 และได้พระราชทานโฉนดที่ดินบริเวณหุบกะพงนี้ให้กับกรมส่งเสริมสหกรณ์และสหกรณ์การเกษตรหุบกะพง จำกัด เป็นผู้รับผิดชอบดูแล

คุณสายันห์ สนใจ ผู้อำนวยการศูนย์สาธิตสหกรณ์โครงการหุบกะพง ต้อนรับทีมงาน SACICT Living Thai อย่างอบอุ่นในบ่ายวันหนึ่ง “การที่ทรงจัดตั้งสหกรณ์ขึ้นเป็นกุศโลบายให้คนอยู่ร่วมกันในรูปแบบของการรวมกลุ่ม ให้รับผิดชอบร่วมกัน ดูแลบริหารร่วมกัน คนที่รวยก็ช่วยคนที่แย่ คนที่มีความรู้ก็เป็นผู้ที่ให้ความรู้” เขาบอก

เกษตรกรในโครงการฯ ต่างปลูกพืชโดยอาศัยน้ำฝนและการชลประทานตามทฤษฎีและแนวทางที่ทรงวางไว้ในการทำการเกษตรและการบริหารจัดการสหกรณ์ มีการปรับเปลี่ยนอาชีพให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพอากาศและพื้นที่ซึ่งอับฝนและค่อนข้างแล้ง โดยหันมาปลูกพืชที่ทนแล้ง เช่น ผักปลอดภัยต่างๆ อย่างหน่อไม้ฝรั่ง หรือทำปศุสัตว์ เช่น ทำฟาร์มโคขุนและแพะ อีกทั้งรณรงค์ให้เกษตรกรแต่ละครอบครัวลดค่าใช้จ่าย โดยการผลิตของใช้ในครัวเรือนไว้ใช้เอง ปลูกผักสวนครัว ปลูกข้าว เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ไว้กินเอง ตลอดจนส่งเสริมให้ทำบัญชีครัวเรือน จากการดำเนินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้เกษตรกรสามารถสร้างรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ศูนย์สาธิตสหกรณ์โครงการหุบกะพง ประกอบด้วยกลุ่มอาชีพที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัย กลุ่มผู้ปลูกผักไฮโดรโปรนิก กลุ่มผู้เลี้ยงแพะ กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุน กลุ่มสตรีผลิตภัณฑ์ของใช้ในครัวเรือน ฯลฯ โดยหนึ่งในกลุ่มที่เข้มแข็งและโดดเด่น คือ “กลุ่มสตรีสหกรณ์หุบกะพงสาขาศิลปาชีพพิเศษจักสานป่านศรนารายณ์”

ป่านศรนารายณ์ (Sisal) เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว มีหนามมีแหล่งกำเนิดที่ประเทศเม็กซิโก มีคุณสมบัติทนแล้ง ชื่อทางวิทยาศาสตร์คือ Agave sisalana ในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการนำเส้นใยที่ได้จากป่านศรนารายณ์จากอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมามาเป็นวัสดุในการทำงานหัตถกรรมภายในกลุ่มแม่บ้านสหกรณ์การเกษตรหุบกะพงเป็นครั้งแรก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ มาทรงเยี่ยมเยือนสมาชิกในหมู่บ้านสหกรณ์การเกษตรหุบกะพง และได้ทรงแนะนำให้แม่บ้านนำป่านศรนารายณ์มาใช้ประโยชน์ในด้านการจักสานเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวเกษตรกรอีกทางหนึ่ง ดังคำกล่าวของคนในพื้นที่หุบกะพงที่ว่า “ในหลวงให้ที่ พระราชินีให้อาชีพ”

งานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ของกลุ่มแม่บ้านสหกรณ์การเกษตรหุบกะพงได้มีการพัฒนาเรื่อยมา จนปี พ.ศ. 2524 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณรับงานของกลุ่มฯ เข้าไว้ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ทำให้หัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์เป็นที่รู้จักกว้างขวางขึ้น จนปัจจุบันสมาชิกกลุ่มฯ จำนวน 23 คน ก็ยังคงสร้างสรรค์งานหัตถกรรมจากวัตถุดิบธรรมชาตินี้มาอย่างต่อเนื่อง โดยจะรับซื้อเส้นใยจากเกษตรกรที่ทำการปลูกป่านศรนารายณ์ในแปลงสาธิตของโครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง บนพื้นที่จำนวน 500 ไร่ และนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรม อาทิ หมวก กระเป๋า เข็มขัด รองเท้า ที่รองแก้ว พวงกุญแจที่ระลึก











ต้นป่านศรนารายณ์มีต้นกำเนิดในประเทศเม็กซิโก มีคุณสมบัติทนแล้ง เมื่อปลูกได้ราว 2-3 ปีก็จะสามารถนำเส้นใยมาใช้ประโยชน์ในงานหัตถกรรมได้
Sisal agave is originated in Mexico. With characteristic of drought-resistance, 2-3-year-old sisal agave fibre can be used in making hand-crafted products.







สายันห์ สนใจ ผู้อำนวยการศูนย์สาธิตสหกรณ์โครงการหุบกะพง
Sayan Sonjai, Director of the Hub Kapong Cooperative Demonstration Centre.

ต้นป่านศรนารายณ์เมื่อปลูกได้อายุราว 2-3 ปี ก็จะสามารถนำเส้นใยมาใช้ประโยชน์ได้ โดยเกษตรกรจะตัดใบป่านในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม หรือ ตุลาคม-ธันวาคม นำมาขูดเส้นใยด้วยลำไม้ไผ่ นำไปล้างน้ำ ผึ่งแดด สางเส้นใย จากนั้นจึงนำมาถักเปีย ย้อมสี แล้วจึงดำเนินการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ เคลือบเงา และเก็บรายละเอียดในขั้นตอนของการสางเส้นใย กลุ่มฯ ได้ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการนำท่อนไม้และตะปูมาประดิษฐ์เป็นอุปกรณ์ใช้สางเส้นใยอย่างง่ายแต่ทรงประสิทธิภาพ

ผู้อำนวยการสายันต์เล่าว่า ผลิตภัณฑ์จากป่านศรนารายณ์ที่ผลิตโดยกลุ่มสตรีสหกรณ์หุบกะพงฯ ในปีหนึ่งๆ ทำรายได้ราว 2 ล้านบาท จากการทำตลาดแบบพึ่งพิงพึ่งพา การจำหน่ายให้กับผู้ที่มาศึกษาดูงาน และการไปจัดบูธออกงานตามที่ต่างๆ นอกจากนั้น ต่างชาติบางประเทศเช่นจีนได้มีการสั่งซื้อเฉพาะเส้นใยเพื่อนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้า เรียกได้ว่าป่านศรนารายณ์เป็นวัสดุที่โดดเด่นและหาได้เฉพาะถิ่นเท่านั้น

คุณสำเนา เกาะเกตุ ประธานกลุ่มสตรีสหกรณ์หุบกะพงสาขาศิลปาชีพพิเศษจักสานป่านศรนารายณ์ บอกด้วยเสียงหนักแน่นว่า “รักอาชีพนี้ และภูมิใจในอาชีพนี้มาก ทุกวันนี้สามารถส่งลูกคนโตเรียนจบปริญญาโท และส่งลูกคนเล็กเรียนจบปริญญาตรีได้ ก็ด้วยรายได้ตรงนี้ เราใช้จ่ายกันอย่างประหยัด ไม่เป็นหนี้ จึงอยู่กันแบบมีความสุข”

หัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์มีความเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่ยอมรับตลอดมา ด้วยคุณลักษณะของเส้นใยที่เหนียว คงทน ไม่กรอบ อีกทั้งยังมีผิวสัมผัสและสีธรรมชาติที่มีความโดดเด่นงดงาม

ปัจจุบัน นักออกแบบมืออาชีพได้นำป่านศรนารายณ์มาใช้เป็นวัตถุดิบชั้นดีในการสร้างสรรค์งานดีไซน์ร่วมสมัย อาจจะเป็นส่วนประกอบของเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน หรือผลิตภัณฑ์ไลฟ์สไตล์อื่นๆ นับได้ว่านักออกแบบแถวหน้าเหล่านี้ล้วนเป็นอีกหนึ่งแรงที่ช่วยนำพาและผลักดันวัตถุดิบอันทรงคุณค่าของไทยนี้ออกสู่สายตานานาประเทศ อันเป็นการสนองพระราชประสงค์ของทั้งสองพระองค์ในการนำพาคุณภาพชีวิตที่ดีมาสู่พสกนิกร และสร้างความภูมิใจในหัตถศิลป์และแผ่นดินไทย ¤

ผู้ที่สนใจหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ของ
กลุ่มสตรีสหกรณ์หุบกะพงสาขาศิลปาชีพพิเศษ
จักสานป่านศรนารายณ์ สามารถติดต่อได้ที่
สหกรณ์การเกษตรหุบกะพง จำกัด
หมู่ที่ 8 ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
76120 โทรศัพท์ 032 471 286, 032 593 173
โทรสาร 032 471 286







On the Sisal Trail at Hub Kapong Royal Project

Words Suwanna Premsote Photos Varis Kusujarit

Once upon a time, His Majesty the King told a tale about how the human body works before an audience of members of the Hub Kapong Agricultural Cooperative Limited at Cha-am, Phetchaburi province.

As the story goes, all the body's organs blamed the stomach whose only easy task was to do nothing more than receive food while the limbs and the brain were the ones that did all the hard work. So they all said, from now on, they would not do any task for the stomach. The limbs, the brain and all other organs then stopped working. But when the stomach did not receive any food, the limbs and the brain fell weak and could not do anything, nor could they think. Eventually, the limbs and the brain were forced to resume their tasks so that the stomach could be fed.

His Majesty compared the work of the human body with the work of cooperatives, saying everybody had to do their tasks in harmony without conflict. Each person had his or her own needs and commitment to work for other parts of the body. It was clear that if one part of the body was in trouble, the whole body was also in trouble.

The day the story was told was one of many visits by His Majesty to the Hub Kapong Royal Project since its establishment in 1966. At its inception, it was initially named the "Thai-Israeli Project for Rural Development at Hub Kapong," thanks to initial funding from Israel through the then Israeli ambassador to Thailand who had heard of the project's principles and objectives to develop agricultural activities in the area.

> We live happily on what we have, without any debt.











พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงแนะนำให้บรรดาแม่บ้านนำป่านศรนารายณ์มาใช้ประโยชน์ในงานหัตถกรรม

Their Majesties the King and Queen once instructed the villagers to make use of sisal agave in their handicraft making.

The villagers of Hub Kapong clearly remember the time the King visited their simple homes. He cooked, did gardening and talked with the villagers without keeping his distance. Not long after, he bought them a total of 12,079 rai of land and each household was given a 25-rai plot to make a living.

The King's wish was to see this village become a model cooperative community. He set up the Hub Kapong Agricultural Cooperative Limited on August 12, 1971. The land on which the cooperative stands was also bestowed.

Agriculturists under the project have been doing their best, working according to activity plans proposed by His Majesty. All activities have been conducted under the self-sufficiency principles, which have led to adjustments to cope with the area's dry climate. They turned from conventional agriculture to planting drought-resistant crops such as asparagus and keeping livestock such as high-quality beef cattle and goats, and have had great success in earning a decent living. The villagers have been encouraged to reduce family expenses by producing their own utensils and food, such as growing garden vegetables and rice, and raising pigs and chickens for household consumption, as well as practising more sophisticated household accounting.

Sayan Sonjai, Director of the Hub Kapong Cooperative Demonstration Centre, welcomed SACICT Living Thai on a beautiful afternoon. "The King's precious gift of the co-op was actually one of his strategies to make his people live and look after one another as a commune, with shared administrative power, where better-off people assisted those in need and more knowledgeable people helped to educate others," he said.

"The Hub Kapong Cooperative Demonstration Centre hosts people of various occupations, such as organic vegetable growers, hydroponic vegetable growers, goat raisers, cattle breeders, household utensil producers, and many more. One of the good examples is the sisal craft group."

Sisal is a thorny monocotyledon with the botanical name "Agave Sisalana". The plant, which originated in Mexico, is drought-resistant with usable fibre. The first sisal fibre was brought in from agaves planted in Si Khiu district of Nakhon Ratchasima in 1972.

In keeping with a local saying "The King gives us land, the Queen gives us occupations", the products from the sisal producing group at Hub Kapong were launched in the same year thanks to the gracious visits of Their Majesties the King and Queen who suggested that the villagers use sisal to produce wickerwork. In 1981, Her Majesty the Queen graciously patronised the products and that contributed to their growing popularity.

Today, the group of 23 still makes a variety of sisal products, such as hats, bags, belts, shoes, coasters and souvenir keychains. They source materials from the nearby 500-rai pilot plantation run by the sisal planters' group.

He cooked, did gardening and talked with the villagers without keeping his distance.









Sisal fibre is ideally harvested when a plant is about two to three years old. Harvesting is usually during January to May or October to December. A bamboo scrapper is used to extract the raw fibre, which is then washed, sun-dried, combed, plaited and dyed, ready for use. It is then shaped, polished and finished. A nailed wooden stick is used in the traditional combing process.

Mr. Sayan said sisal products made by the wickerwork group earned about two million baht in revenue annually, mainly due to strategic marketing – selling to visitors to the Royal project and at promotional booths in various trade fairs in Thailand and abroad. The sisal plant is found in very limited areas and has generated a lot of interest and purchase orders for fibre from China.

Samnao Kohket, Head of the Hub Kapong Sisal Agave Craft Group, said: "I love and I am so proud of this job I have been given. Now, my first child has graduated with a master's degree and my second child has a bachelor's degree thanks to the income from this special plant. We don't have much but we live happily on what we have, without any debt."

Hand-crafted sisal products are unique and welcomed by customers because of their special attributes – they are flexible, durable and come in a unique colour that is beautiful in itself.

Nowadays, professional designers working on contemporary merchandise have begun to incorporate sisal fibre into their products, such as sofas or many other home decorative items. These front-line designers have helped to promote this special material in international markets, thus helping to fulfil the wish of Their Majesties, which is to improve the quality of life of their people. ¤

Readers can directly contact
the Hub Kapong Sisal Agave Craft Group at
the Hub Kapong Agricultural Cooperative Limited
at Moo 8, Tambon Khao Yai, Cha-am district, Phetchaburi,
or call 032 471 286, 032 593 173, or fax 032 471 286.











ตัวอย่างผลงานของดีไซเนอร์ในกลุ่ม Design & Objects ที่นำเอาป่านศรนารายณ์มาออกแบบเป็นเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน

Products of “Design & Objects” designers are making use of sisal agave in furniture and home decor items.

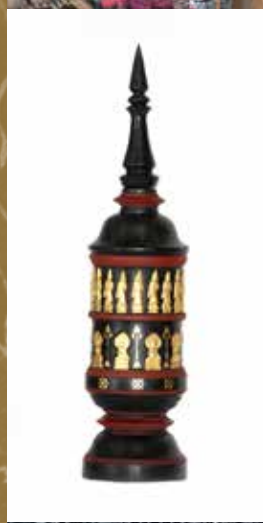













10 ครศิลป์ของแผ่นดิน ผู้สืบสานงาน ‘เครื่องรัก’

Ten Master Artisans of Thailand who perpetuate the craft of lacquerware

เรื่อง กฤตสอร สิ่งคงสิน ภาพ ศ.ศ.ป.
Words Kitsaon Singkongsin Photos SACICT













“งานเครื่องรัก” นับเป็นงานหัตถกรรมของไทยที่เปี่ยมไปด้วยศิลปะและความประณีตงดงาม ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า หากแต่ในปัจจุบันศิลปะการทำงานเครื่องรักแขนงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การลงรักปิดทอง ประดับกระจก การทำเครื่องเขิน ศิลปะลายรดน้ำ ตลอดกระทั่งหัวโขน เริ่มลดน้อยลงและกำลังจะสูญหายไปเรื่อยๆ เนื่องจากยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสนใจในศิลปะแบบดั้งเดิม ประกอบกับการผลิตชิ้นงานดังกล่าวมีขั้นตอนที่ละเอียดซับซ้อน ต้องใช้ความประณีตและความอดทนสูง ปัจจุบันการจะหาผู้สืบสานศิลปะแขนงนี้จึงไม่ใช่เรื่องง่าย อีกทั้งการจะถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลป์แขนงนี้ยังต้องอาศัยครูช่างที่มีความรู้ความชำนาญและมีใจรักจริงๆ

หากความรู้เหล่านี้ไม่ได้มีการบันทึกหรือเก็บรวบรวมไว้ให้เป็นรูปธรรมก็อาจจะสูญหายไปตามกาลเวลา ดังนั้น **ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)** หรือ ศ.ศ.ป. จึงได้จัดทำโครงการเชิดชูครูศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2558 เพื่อสืบสานงานศิลปหัตถกรรมและองค์ความรู้ในสาขา “เครื่องรัก” พร้อมทั้งรวบรวมประวัติ ผลงาน และประกาศเกียรติคุณครูศิลป์สาขาเครื่องรักแขนงต่างๆ ที่ได้รับการคัดสรร

โดยครูศิลป์ของแผ่นดินสาขาเครื่องรัก ปี 2558 จำนวน 10 ท่าน ได้แก่ หม่อมหลวงพงษ์สวัสดิ์ ศุขสวัสดิ งานหัวโขน, ครูบุญศรี เกิดทรง งานลงรักปิดทอง ประดับกระจก, ครูมานพ วงศ์น้อย งานเครื่องเขิน, ครูปัญชลี เดชคง งานปิดทองประดับกระจก, ครูดวงกมล ใจคำปัน งานเครื่องเขิน, ครูเสถียร ณ วงศ์รักษ์ งานเครื่องเขินโบราณ, ครูศศิธร มงคลเรืองฤทธิ์ งานเครื่องเขิน, ครูประเทือง สมศักดิ์ งานเครื่องเขิน, ครูญาณ สองเมืองแก่น งานลงรักปิดทอง และ ครูม้วน รัตนาภรณ์ งานลายรดน้ำ ซึ่งแต่ละท่านล้วนมีฝีมืออันเอกอุเคี่ยวกรำและสั่งสมประสบการณ์ในการรังสรรค์ผลงานด้วยความอุตสาหะและใจรักที่จะสืบสานมรดกอันทรงคุณค่าให้คงไว้ในแผ่นดิน

อยากให้คนไทยรุ่นใหม่ร่วมกันอนุรักษ์เพื่อไม่ให้สูญหายจากแผ่นดิน

The making of lacquerware is a Thai handicraft full of artistry and refinement, and considered as a valuable cultural heritage. But today the art of lacquerware-making in various fields, be it lacquering, gilding, glass inlaying, lacquer preparation, gilded black lacquer production or confection of masks, has begun to diminish and will progressively be lost, as times have changed, most people are not particularly interested in traditional art, and such works involve complicated procedures which require high precision and much patience. Nowadays, finding inheritors to these skills is far from easy. The transmission of knowledge, experience and creative processes in those fields must depend on expert master craftsmen who love their medium.

If this knowledge is not recorded or collected concretely, it might be lost over time. So, the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) – SACICT in short – has set up a project to honour Ten Master Artisans of Thailand in 2015 to perpetuate the craft and knowledge in the field of lacquerware, by highlighting their history, their work and their honorific titles.

The ten selected master craftsmen are M.L. Pongsawad Sukhasvati (Khon masks), Mrs. Bunsee Kedsong (lacquering, gilding and glass inlay), Mr. Manop Vongnoi (lacquerware), Miss Panchalee Dejkong (stucco, gilding and glass inlay), Mrs. Duangkamol Jaikampan (lacquerware), Mrs. Prathang Somsak (lacquerware), Mr. Sathien Nawongrak (ancient lacquerware), Mrs. Sasitorn Mongkhonruangrit (lacquerware), Mr. Yan Songmuangkaen (lacquering and gilding) and Mr. Muan Ratanaporn (gilded black lacquer). Each of them is utterly gifted, has undergone harsh training and accumulated experience in creating works with perseverance and passion to preserve and transmit a valuable national legacy.



หม่อมหลวงพงษ์สวัสดิ์ ศุขสวัสดิ

งานหัวโขน

M.L. Pongsawad Sukhasvati

Khon mask master craftsman

ม.ล. พงษ์สวัสดิ์ได้ศึกษาวิชาการทำหัวโขนจาก ม.ร.ว. จรูญสวัสดิ์ ศุขสวัสดิ ผู้เป็นบิดา มาตั้งแต่อายุ 11 ปี ได้เรียนรู้การทำหัวโขนอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการกระแหนะลวดลายเพื่อทำหัวโขน การปิดทอง ประดับกระจก โดยเฉพาะกรรมวิธีการทำ "รักกระแหนะ" เพื่อสร้างลวดลายลงบนหัวโขน ซึ่ง ม.ร.ว. จรูญสวัสดิ์ เป็นผู้คิดค้นขึ้น ด้วยความที่มีใจรักในศิลปะแขนงนี้ ม.ล. พงษ์สวัสดิ์ จึงสร้างสรรค์งานทุกชิ้นด้วยความประณีตบรรจง หัวโขนทุกหัว ตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ยังคงใช้วัสดุและกรรมวิธีการทำรักกระแหนะ รวมถึงลวดลายการตกแต่งตามแบบอย่างดั้งเดิม

"โขน เป็นศิลปะการแสดงชั้นสูงของไทยที่มีทั้งท่วงท่าที่สง่างาม ความอลังการและความอ่อนช้อย ทั้งยังถือเป็นศูนย์รวมของศาสตร์และศิลป์หลายแขนงที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ เราจึงต้องช่วยกันอนุรักษ์งานสกุลช่างแห่งศาสตร์การทำหัวโขนให้ยืนหยัดต่อไป" ม.ล. พงษ์สวัสดิ์ กล่าว

ด้วยความมุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์ และเผยแพร่ความรู้ในการทำหัวโขนให้กว้างไกลออกไป ครูจึงยินดีที่จะเป็นตัวแทนประเทศไทยไปสาธิตศิลปะการทำหัวโขนที่ประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังได้สร้างสรรค์ผลงานร่วมกับช่างศิลป์จากสหรัฐอเมริกามากว่า 10 ปี โดยเฉพาะการผสมผสานการทำรักกระแหนะให้มีความร่วมสมัย

M.L. Pongsawad studied mask-making from M.R. Jarunsawad Sukhasvati, his father, from the age of 11. He learned in detail the various steps involved in making masks for Khon drama performances, be it drawing patterns with *samuk*, black varnish containing pulverised charcoal, gilding, or applying glass inlay or the so-called *rak kranaeh*, "applied lacquer", a process invented by M.R. Jarunsawad for the drawing of patterns on a mask. Passionate about this form of artistry, M.L. Pongsawad has created every work of his with utmost sophistication and attention to detail. His Khon masks, from the smallest to the largest, use the materials and recipes of *rak kranaeh*, including typical traditional decorative motifs.

"The Khon is a Thai artistic performance at once dignified, magnificent and delicate. In it converge various artistic and scientific specialisations that reflect the national identity. We thus need to help preserve the work of those technicians associated with the creation of Khon masks," M.L. Pongsawad said about the concept of conservation of traditional Khon mask-making.

He is committed to preserving and disseminating knowledge in mask-making far and wide and is pleased to represent Thailand in demonstrations of mask-making in foreign countries. Apart from publicising his art abroad, M.L. Phongsawad has been working with artisans from the United States for more than ten years, especially in modernising the use of *rak kranaeh*.





ครูบุญศรี เกิดทรง
งานลงรักปิดทอง ประดับกระจก

Mrs. Bunsee Kedsong
Lacquering, gilding
and glass inlay art teacher

ครูบุญศรี ได้เรียนรู้และฝึกฝนเชิงช่างในการลงรักปิดทอง ประดับกระจก บนเครื่องดนตรีไทย จาก “ช่างพิมพ์ เกิดทรง” สามีซึ่งเป็นช่างทำฆ้องวงผู้มีฝีมืออันเอกอุในการลงรักปิดทอง ประดับกระจก ด้วยความมานะอดทนผนวกกับเป็นคนที่ประณีตละเอียดลออ ทำให้ครูบุญศรีสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานที่มีความละเอียด สวยงาม แวววาว จนกระทั่งผลงานเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง นอกจากงานเครื่องดนตรีที่ครูบุญศรีภาคภูมิใจแล้วครูยังได้สร้างสรรค์ผลงานอื่นๆ อีกมาก อาทิ ธรรมาสน์หลังใหญ่ของวัดศรีเขตนันทาราม

นอกจากการรังสรรค์ชิ้นงานด้วยความตั้งใจแล้ว สองสามีภรรยาแห่ง “บ้านเกิดทรงศิลป์ลายไทย” ยังได้ร่วมกันส่งเสริมและถ่ายทอดการทำเครื่องดนตรีไทยแก่เด็กๆ และผู้ที่สนใจอย่างไม่ปิดบัง กระทั่งเกิดเป็น “หมู่บ้านทำเครื่องดนตรีปี่นแก้ว” ที่มีชื่อเสียงอยู่จนทุกวันนี้

“เราต้องการที่จะรักษาเอกลักษณ์การทำเครื่องดนตรีของบ้านเกิดทรงศิลป์ลายไทยให้คงอยู่ เพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้และต่อยอดงานศิลป์ด้านนี้สืบไป” ครูบุญศรีกล่าวอย่างหนักแน่น

Mrs. Bunsee learned and trained in lacquering, gilding and glass inlay work on Thai musical instruments from Chang Phim Kedsong, her late husband, who was a gong craftsman of outstanding skill in those techniques. Mrs. Bunsee’s patience and care for detail have enabled her to create beautiful, shiny works of great sophistication that are widely known and recognised. Besides the creation of musical instruments in which she takes pride, she also exercises her creativity in other fields, such as the large pulpit of Wat Sikhetnantharam in Nonthaburi.

The Husband and wife of Baan Kedsongsilp Lai Thai also produced Thai musical instruments for children and other amateurs, so much so that their Baan Pin Kaeo, has become known as “the musical instrument-making village”.

“We want to maintain the identity of musical-instrument-making here so that the new generations can learn and perpetuate this form of art,” Mrs. Bunsee said earnestly. ¤







ครูปัญชลี เดชคง

งานลงรักปิดทอง ประดับกระจก

Miss Panchalee Dejkong

Stucco, gilding
and glass inlay art teacher

ครูปัญชลีเป็นผู้สืบสานงาน “สกุลช่างเมืองเพชร” ทั้งงานลงรักปิดทอง งานประดับกระจก และงานปูนปั้น จาก “นายช่างเทียบ เดชคง” ผู้เป็นบิดา ครูปัญชลีศึกษางานช่างตั้งแต่อายุยังน้อย ก่อนที่จะเข้ารับราชการครูก็ได้ติดตามไปช่วยงานคุณพ่ออยู่เป็นประจำจึงได้มีโอกาสฝึกฝนฝีมือเชิงช่าง เมื่อเข้ารับราชการครูแล้วครูปัญชลีก็ยังคงใช้เวลาว่างจากงานประจำในการทำงานลงรักปิดทอง ประดับกระจก กระทั่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

ผลงานของครูปัญชลีโด่งดัง เป็นที่รู้จักทั้งในงานช่างประเภทปูนปั้น งานลงรักปิดทอง และประดับกระจก ซึ่งจะปรากฏอยู่ตามสถานที่สำคัญต่างๆ ครูปัญชลีมุ่งมั่นทำหน้าที่ครูด้วยการเป็นผู้ให้วิชาความรู้เชิงช่างแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปอย่างไม่หวงแหนโดยหวังเพียงเพื่อให้งานสกุลช่างเพชรบุรีคงอยู่และสืบทอดไปชั่วลูกชั่วหลาน

“งานสกุลช่างเมืองเพชร เป็นหนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นของจังหวัดเพชรบุรี นับวันจะหาผู้สืบทอดศิลปะในสกุลช่างดังกล่าวน้อยลงไปทุกที ดังนั้นถ้ามีโอกาสก็อยากจะเผยแพร่ความรู้ให้เยาวชนรุ่นหลังค่ะ” ครูปัญชลี กล่าว

Miss Panchalee continues the work of the Phetchaburi School of craftsmen, be it gilding, glass inlay or stucco work, which she learned from her father, Master Thiab Dejkong, from a young age. Before she entered the civil service as a teacher, she would follow and help her father in his work so that she had plenty of opportunities to practise the craft. When she is free from teaching, Miss Panchalee keeps on using her skills and her production is outstanding and widely accepted.

She is well known for her multifaceted work, which appears in various landmarks. She is intent in carrying out her duty as a teacher providing her craftsman’s knowledge to the young and to people at large without restriction, merely in the hope that the work of the Phetchaburi School will endure and be carried out by future generations.

“The work of the Phetchaburi School of craftsmen is one outstanding cultural heritage of the province,” Miss Panchalee said. “So when I get the chance, I like to help disseminate knowledge to the younger generations.” ¤





ครูม้วน รัตนาภรณ์

งานลายรดน้ำ

Mr. Muan Ratanaporn

Gilded black lacquer art teacher

ครูม้วนเป็นชาวบางกอกใหญ่ มีความสนใจในงานศิลปะมาตั้งแต่เด็ก ได้เรียนเขียนลายไทย และหัวรามเกียรติ์กับพระที่วัดเขาดินสุวรรณคีรี จังหวัดราชบุรี และเรียนการเขียนลายทอง หรือลายรดน้ำกับ “ครูเทียบ กาญจนจิตร” ครูม้วนเริ่มรับจ้างทำงานเขียนลายไทยด้วยใจรัก และพัฒนาฝีมือจนมีโอกาสเขียนลายรดน้ำซึ่งเป็นลายตามแบบเดิมในโบสถ์ของวัดต่างๆ แม้การทำงานจะมีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน แต่ครูม้วนก็ไม่ย่อท้อ ยังคงมุ่งรังสรรค์ผลงานด้วยความมุ่งมั่นทุ่มเท ส่งผลให้ครูมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและได้รับความไว้วางใจให้ทำงานสำคัญในหลายๆ วาระ

ผลงานที่แสดงถึงตัวตนของครูม้วนได้อย่างชัดเจน คือ การออกลายและการเขียนลายรดน้ำให้เหมือนของเก่าดั้งเดิม เพื่อรักษาเอกลักษณ์งานศิลป์ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา ด้วยผลงานอันเป็นที่ประจักษ์ทำให้ครูม้วนได้รับรางวัลต่างๆ มายมาย อาทิ รางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น ประจำปี 2557 ประเภทบุคคล ซึ่งคัดเลือกโดย สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์

“ทุกครั้งที่ลงมือทำงานผมจะตั้งใจทำอย่างเต็มที่เพื่อให้งานออกมาดีที่สุด ถึงแม้ว่าจะมีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการออกลาย การปรุลาย การตบฝุ่นถ่ายแบบ การเขียนน้ำยาหรดาล การลงรักปิดทอง แม้กระทั่งการเก็บรายละเอียดงานขั้นสุดท้าย ผมจะให้ความสำคัญในทุกรายละเอียด” ครูม้วนกล่าวอย่างหนักแน่น

Mr. Muan lives in Bangkok Yai. He has been interested in art since childhood. He learned to draw Lai Thai, a traditional Thai design, and Ramakian character heads from monks of the Khaodin Suwankhiri temple in Ratchaburi province, and learned Lai Thong or Lai Rod Nam, a Thai pattern of fine arts, with Khru Thiab Kanjanajit. He began hiring himself to draw the Lai Thai he loved and developed his skills until he had the opportunity to draw Lai Rod Nam in various temples. Mr. Muan wasn’t put off by the complicated process of this kind of work, but worked instead with determination and commitment. As a result, his notoriety grew and he has been entrusted with important work on many occasions.

The work that represents most clearly his personality and talent is the drawing and painting of Lai Rod Nam with traditional craftsmanship to maintain this unique artistic heritage whose study will be valuable to future generations. Mr. Muan’s outstanding work has received many accolades, for instance the 2014 Architectural Conservation Award in the Individual category bestowed by the Association of Siamese Architects under the Royal Patronage.

“Every time I start a work, I intend to give it my best to achieve the best possible result. The steps are complicated – drawing the patterns, cutting them up, applying dust, then realgar, lacquering and gilding, and then seeing to the final details – but for me every step, every detail is important,” Mr. Muan said of the lacquerware work to which he dedicates himself.



ครูญาณ สองเมืองแก่น
งานลงรักปิดทอง



Mr. Yan Songmuangkaen
Lacquer and gild art teacher

ครูญาณเป็นชาวเมืองน่านจึงซึมซับศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ ซึ่งมีความอ่อนช้อยงดงามตามแบบอย่างล้านนามาตั้งแต่เด็ก อีกทั้งเมืองน่านยังเต็มไปด้วยช่างฝีมือหลายแขนง ครูญาณจึงอาศัยวิธีครูพักลักจำในการศึกษาวิชาแกะสลัก และยังได้ศึกษาการปั้นลวดลายต่างๆ จาก “ตำราสะตาย” หรือตำราที่รวบรวมสูตรปูนโบราณต่างๆ จนกระทั่งเชี่ยวชาญ

และด้วยความเป็นคนใฝ่รู้ครูญาณจึงศึกษาวิชาช่างในแขนงอื่นๆ เพิ่มเติม โดยเฉพาะการลงรักปิดทอง จึงทำให้ครูญาณมีความชำนาญทั้งงานปิดทองพระ ปิดทองบุษบกสร้างธรรมาสน์ งานเครื่องสูงต่างๆ การแกะสลักหัวเรือน่านงานต้องดอก และได้นำองค์ความรู้และทักษะฝีมือเชิงช่างต่างๆ มาผสมผสานในการสร้างสรรค์ผลงานจนเป็นที่เลื่องลือ

“ผลงานที่ผมภูมิใจที่สุดคือทำธรรมาสน์อัญเชิญถ้วยพระราชทานเรือแข่งของจังหวัดน่าน ซึ่งมีลักษณะทรงที่เรียกว่า ‘สุระปั้นหยา’ อันเป็นลักษณะเฉพาะประดับลวดลายเป็นดอกพื้นเมืองน่าน” ครูญาณกล่าว

Mr. Yan was born and lives in Nan, where he has absorbed all along the art and culture linked to Buddhism and Brahmanism expressed with exquisite delicacy typical of Lanna. The city itself is still filled with artisans in various crafts. Mr. Yan has relied on learning through the back door, as it were, by studying carving, stucco and design from ‘style manuals’, that is books providing traditional recipes and processes of each craft, until he became an expert.

In his search of knowledge, he studied other crafts, especially lacquering and gilding, thus becoming an expert in gilding Buddha figures, gilding canopies, building pulpits, various regalia, carving the prows of Nan-style long boats and cutting paper motifs, and he has used his various skills and knowledge in combination to create works that are highly praised.

“The work I am most proud of is the rostrum I made for the handing over of the King’s cups to the winners of the boat races in Nan Province. It had the somewhat square shape of the purple bauhimia flower, which happens to be the flower of the City of Nan,” Mr. Yan said with pride.





ครูดวงกมล ใจคำปัน
งานเครื่องเขิน

Mrs. Duangkamol Jaikampan
lacquerware art teacher

ครูดวงกมลเป็นหนึ่งในผู้สืบทอดงานศิลปะเครื่องเขินของชุมชนชาวไทเขินแห่งบ้านนันทาราม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นชุมชนที่อพยพมาจากเมืองเชียงตุง พร้อมทั้งนำงานหัตถกรรมประเภทเครื่องเขินมาสู่ดินแดนล้านนาด้วย จากความผูกพันที่มีต่องานเครื่องเขินมาตั้งแต่เด็ก ได้เห็นวิธีการในการสร้างสรรค์ชิ้นงานในทุกขั้นตอน ครูดวงกมลจึงเรียนรู้และพัฒนาทักษะเชิงช่างในการทำงานเครื่องเขินมาอย่างต่อเนื่อง จนเมื่อแต่งงานมีครอบครัว ครูดวงกมลก็ได้นำวิชาความรู้ในการทำเครื่องเขินมาประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวจนถึงปัจจุบัน

เทคนิคการทำหัตถกรรมเครื่องเขินแบบดั้งเดิมถือเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของครูดวงกมล โดยเฉพาะการลงรัก ชาด และขูดลวดลายซึ่งต้องอาศัยความชำนาญในการขูดพื้นให้เกิดเป็นลวดลายสวยงามแบบโบราณที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ลวดลายล้านนา

“เครื่องเขินเป็นงานที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของชุมชนชาวไทเขินแห่งบ้านนันทาราม ด้วยความผูกพันมาแต่เมื่อครั้งยังเป็นเด็ก ทำให้เกิดความรักและหวงแหนในภูมิปัญญาพื้นถิ่นและอยากให้คงอยู่ต่อไปในภายภาคหน้า” ครูดวงกมลกล่าว

Mrs. Duangkamol belongs to a Thai Kheun community of lacquerware craftsmen in Nantharam Village in Chiang Mai province that migrated from Kyaing Tong, and brought along their savoir-faire. Since childhood, she has become familiar with every step of the creative process of making lacquerware and has gradually developed her skills by pitching in ceaselessly. After getting married, Mrs. Duangkamol has used her knowledge in a professional manner to raise her family.

The traditional method of making lacquerware is the unique trait of Mrs. Duangkamol’s work, especially in lacquering, applying vermilion, and etching designs, which require expertise in achieving patterns that convey the Lanna identity.

“Lacquerware is a unique expression for our Nantharam community. I’ve had a tight relationship with it since I was a child; I’ve come to love and cherish the local wisdom, and I’d like it to continue to exist in the future,” Mrs. Duangkamol said.







ครูมานพ วงศ์น้อย

งานเครื่องเขิน

Mr. Manop Vongnoi

Lacquerware art teacher

ครูมานพเป็นชาวเชียงใหม่โดยกำเนิด ได้รับการถ่ายทอดวิชาการประดับเปลือกไข่และรักสี จากครูทองคำ แสงวงศ์ และครูชาวญี่ปุ่น ตั้งแต่อายุ 14 ปี จากนั้นจึงไปหาประสบการณ์เพิ่มเติมด้วยการทำงานเกี่ยวกับการประดับมุกและทำตะลุ่มประดับมุกที่อยุธยา ก่อนที่จะกลับมาเป็นลูกจ้างและรับเหมาทำเครื่องเขินที่เชียงใหม่

ครูมานพเริ่มมีมุมมองใหม่ๆ ในการทำงานเครื่องรักจากการที่ลูกค้าชาวเบลเยี่ยมซึ่งหลงใหลในงานรักได้นำแบบร่างชิ้นงานที่เขาต้องการมาให้ครูมานพทดลองทำ ซึ่งแม้ว่าครูมานพจะเรียนรู้เทคนิคใหม่ๆ จากชาวต่างชาติ แต่เขาก็ยังคงยึดถือองค์ความรู้การใช้ยางรักที่ได้จากครูชาวไทยเป็นพื้นฐานในการทำงานอย่างเหนียวแน่น นอกจากครูมานพจะจดบันทึกรายละเอียดในการสร้างสรรค์ชิ้นงานไว้ทุกขั้นตอนเพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้ศึกษาแล้ว ครูยังสละเวลาไปเป็นอาจารย์พิเศษสอนการทำเครื่องเขินให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ และเป็นครูสอนประดับเปลือกไข่และรักสีให้กับหน่วยงานต่างๆ ด้วยปณิธานที่จะสืบสานงานรักให้คงอยู่ตราบนานเท่านาน

“งานเครื่องรักในปัจจุบันมีผู้สืบทอดเป็นจำนวนน้อย อาจด้วยขั้นตอนการทำที่ยุ่งยาก จึงอยากให้คนไทยรุ่นใหม่ร่วมกันอนุรักษ์เพื่อไม่ให้สูญหายจากแผ่นดิน” ครูมานพกล่าว

Mr. Manop was born in Chiang Mai. He inherited the skill of eggshell decoration and coloured lacquerware from Khru Thongkham Saeng-wong and a Japanese teacher from the age of 14, and then he went in search of further experience by working on pearl marquetry and making Talum, pearl-inlaid footed trays, in Ayutthaya before returning to Chiang Mai as an employee and contractor in lacquerware.

He began to gain a new perspective on his work when he was hired by a lacquer connoisseur from Belgium to produce items according to given prototypes. Even though he learned new techniques from this foreigner, Mr. Manop still sticks to the knowledge passed on by Thai teachers as steadfast basis for his work. Besides recording every step of the creative process for the education of future generations, he also spares time to lecture on lacquerware-making at Payap University, and teaches eggshell decoration and coloured lacquerware in various agencies, out of determination to have lacquerware work last as long as possible.

“Lacquerware work these days has few practitioners, maybe because it is a cumbersome process; so I would like the new generation of Thai people to get together and preserve it so that it doesn’t disappear from the land,” Mr. Manop said of his will to pass on his knowledge and skill in this field.



ครูเสถียร ณ วงศ์รักษ์
งานเครื่องเขินโบราณ

Mr. Sathien Nawongrak
Ancient lacquerware art teacher

ครูเสถียรมีความสนใจในงานช่างสมัยเก่าและลวดลายแบบโบราณจึงตั้งใจที่จะสืบทอดศิลปกรรมเครื่องเขินในยุคโบราณให้คงอยู่ โดยเริ่มเรียนรู้งานจากการซ่อมของโบราณในร้านขายของโบราณ และเสาะหาความรู้จากช่างผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ พัฒนาฝึกฝนจนชำนาญ กระทั่งเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านเรื่องราวประวัติศาสตร์ ทั้งในรูปแบบของงานพุทธศิลป์ ศาสตราวุธ ข้าวของเครื่องใช้ และงานประดับตกแต่งต่างๆ ด้วยการถอดและลอกแบบลวดลายโบราณดั้งเดิมซึ่งถือเป็นอัตลักษณ์ที่บ่งบอกถึงตัวตนและผลงานของครูเสถียร ได้อย่างชัดเจน

ปัจจุบันครูเสถียรได้อุทิศตนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในการทำเครื่องเขินโบราณแก่คนรุ่นใหม่ ด้วยการเป็นอาจารย์พิเศษให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมถึงรับเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษให้แก่ผู้ที่เข้าอบรมกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งความทุ่มเททั้งหมดของครูเสถียรนั้นล้วนเกิดจากความมุ่งมั่นในอันที่จะอนุรักษ์งานช่างฝีมือโบราณและต้องการต่ออายุงานหัตถกรรมเครื่องเขินให้คงอยู่สืบไป

"ลวดลายสิ่งของโบราณต่างๆ มีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ผมจึงตั้งใจที่จะสานต่อลมหายใจศิลปกรรมเครื่องเขินยุคโบราณให้คงอยู่เพื่อลูกหลานรุ่นต่อๆ ไป" ครูเสถียร กล่าว

Mr. Sathien is interested in ancient crafts and traditional patterns so he was determined to perpetuate the ancient art of lacquer. He began by learning how to repair vintage items in antique shops and sought knowledge from experts in various fields. He further trained to develop his skills until he was inspired to re-create historical items, in the form of Buddhist art, weaponry, belongings and tools, and various decorations, by reproducing and copying ancient patterns, to achieve work of traditional identity yet bearing testimony to his unmistakable craftsmanship.

Currently, Mr. Sathien is dedicating himself to transmitting his knowledge of ancient lacquerware to the new generation, as an instructor in various educational institutions and as a special lecturer for the Ministry of Labour's Department of Skill Development. His dedication comes from his commitment to the preservation of traditional crafts and his hope that lacquer handicraft will remain forever.

"The patterns of ancient artefacts have historical value. So I intend to give a new breath of life to the art of lacquer of ancient times for our children and grandchildren," Mr. Sathien said of his motivation in preserving the work on ancient lacquerware.







ครูศศิธร มงคลเรืองฤทธิ์

งานเครื่องเขิน

Mrs. Sasitorn Mongkhonruangrit

Lacquerware art teacher

ครูศศิธร ถือกำเนิดมาในครอบครัวชาวไทเขิน ชุมชนบ้านนันทาราม จังหวัดเชียงใหม่ จึงซึมซับการทำเครื่องเขินมาตั้งแต่เด็ก แม้ปัญหาภาวะเศรษฐกิจจะทำให้ครอบครัวของครูต้องหยุดกิจการทำเครื่องเขินไประยะหนึ่งแต่ด้วยใจรักทำให้ครูศศิธรกลับมาฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งยังได้รวบรวมสมาชิกจัดตั้งเป็น “กลุ่มอาชีพเครื่องเขินเชิงดอย” ขึ้น ส่งผลให้มีการต่อยอดงานหัตถกรรมเครื่องเขินจนแพร่หลายออกสู่สากล

จุดเด่นของหัตถกรรมเครื่องเขินของครูศศิธรอยู่ตรงผลงานที่มีความร่วมสมัย สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ ในขณะที่วัตถุดิบที่ใช้นั้นเป็นวัตถุดิบจากธรรมชาติและทำด้วยมือทุกขั้นตอน ซึ่งแม้ว่าจะเป็นเรื่องยุ่งยากและใช้เวลานานในการผลิตแต่ครูศศิธรก็ภาคภูมิใจที่ได้สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

“เราอยากผลักดันให้งานหัตถกรรมที่มีวิธีการทำอย่างขั้นตอนโบราณได้เป็นที่รู้จักของผู้คนในวงกว้าง จะได้เป็นต้นแบบให้คนรุ่นหลังหันมาศึกษามรดกที่เป็นภูมิปัญญาของล้านนา” ครูศศิธรกล่าว

Mrs. Sasitorn was born in a Thai Kheun family of the Nantharam community in Chiang Mai province and absorbed their lacquerware-making since she was a child. Even though economic difficulties forced her family to stop performing this craft for some time, out of love she undertook to revive it and gathered its practitioners as members of a Hill Lacquerware Occupation Group, which resulted in growing lacquerware production that has spread internationally.

The prominent feature of Mrs. Sasitorn’s craft is its contemporary nature, consistent with the lifestyle of the new generation. The materials used are natural and they are processed by hand at all steps. Although the work is complicated and time-consuming, Mrs. Sasitorn is proud of carrying forward the local wisdom.

“I would like to push forward traditional handicraft so that it becomes more widely known and serves as a prototype for future generations to study the heritage of wisdom of Lanna” she said.











ครูประเทือง สมศักดิ์
งานเครื่องเขิน

Mrs. Prathang Somsak
Lacquerware art teacher

ด้วยไม่อยากให้งานเครื่องเขินเป็นเพียงตำนาน ครูประเทือง ซึ่งเกิดและเติบโตมาในครอบครัวช่างทำเครื่องเขิน จังหวัดเชียงใหม่ และจับงานเครื่องเขินมาตั้งแต่อายุได้เพียง 10 ขวบ จึงตั้งใจที่จะอนุรักษ์งานเครื่องเขินให้คงอยู่ต่อไป งานทุกชิ้นที่วางขายอยู่ในร้าน "ประเทืองเครื่องเขิน" ของครูนั้น ครูประเทืองเป็นผู้ดูแลการผลิตในทุกขั้นตอนเพื่อให้งานออกมามีคุณภาพ อีกทั้งให้ความสำคัญกับวัตถุดิบที่นำมาใช้สร้างสรรค์ชิ้นงาน โดยยังคงใช้ยางรักแท้แม้ปัจจุบันยางรักจะเป็นของหายากและมีราคาแพง

นอกจากนั้น ครูประเทืองยังได้พยายามสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้เหมาะกับการใช้งานตามยุคสมัย เครื่องเขินของครูประเทืองจึงมีความหลากหลายสอดคล้องกับการใช้งานในปัจจุบัน แต่ยังคงเอกลักษณ์การทำเครื่องเขินตามภูมิปัญญาพื้นถิ่นเอาไว้

"นับวันช่างรักก็ยิ่งหายากขึ้น ปัจจุบันเหลือแต่คนอายุ 50-60 ปี เพียงไม่กี่คนเท่านั้น ที่ยังคงทำงานด้านนี้อยู่ หากหมดจากคนรุ่นนี้ไป เกรงว่าเครื่องเขินจะกลายเป็นเพียงตำนาน" ครูประเทือง แสดงความวิตกถึงผู้ที่จะมาสืบสานงานเครื่องเขิน

Unwilling to let lacquerware die out, Mrs. Prathang, who was born and bred in a family of lacquerware artisans in Chiang Mai province and started to handle lacquer as early as age 10, is determined to preserve lacquer work. She oversees the production of every item on sale in her Prathang Lacquer shop to make sure of its quality and is strict in the selection of the raw materials used to create the pieces. For one thing, she is still using lacquer varnish, even though these days lacquer varnish is hard to find and expensive.

In addition, Mrs. Prathang is endeavouring to create new forms of products to suit contemporary working methods. Her lacquerware is thus diverse and in line with current practices while still unique in following local wisdom and tradition.

"Day by day (lacquerware) gets difficult to find. These days only a few people over fifty or sixty do this kind of work. When the current generation is gone, I'm afraid lacquerware will only be a legend," she said, expressing her concern about who will inherit the job of lacquerware-making.

“ครูม้วน รัตนาภรณ์” ต้นแบบช่างลายรดน้ำ

เรื่อง จินตปาฏี ภาพ ศ.ศ.ป./คณัณชณัฏฐ์ โกศลกมลมาศ

ณ บ้านไม้อันร่มรื่นบริเวณหลังวัดใหม่พิเรนทร์ ย่านท่าพระ “ครูม้วน รัตนาภรณ์” หนึ่งในบรมครูด้านการลงรักปิดทองลายรดน้ำผู้มีฝีมืออันเอกอุ ยังคงมีความสุขกับการออกแบบ ผูกลาย ที่จะใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ลายรดน้ำเพื่อประดับตู้ตั่งและโต๊ะหมู่บูชาตามคำร้องขอของลูกค้าผู้ชื่นชมศรัทธาในผลงานของครู แม้วันนี้ครูม้วนจะไม่ได้รับงานเขียนผนังและประดับโบสถ์ตามวัดวาอารามต่างๆ เนื่องจากวัยที่ไม่เอื้ออำนวย แต่ผลงานของครูที่ประดับอยู่ ณ วัดวาอารามและสถานที่สำคัญต่างๆ ก็เป็นประจักษ์พยานถึงฝีมือเชิงช่างด้านการลงรักปิดทองลายรดน้ำของครูได้เป็นอย่างดี

มองย้อนไปในอดีต เด็กชายม้วนซึ่งเกิดมาในครอบครัวยากจน ได้รับการเลี้ยงดูโดยตาและยายเนื่องจากบิดาและมารดาเสียชีวิตตั้งแต่เขายังเล็ก แต่ความลำบากก็หาได้ทำให้ความรักในศิลปะที่อยู่ในใจเด็กชายม้วนลดน้อยลง หลังจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เขาจึงเข้าไปฝากตัวเป็นลูกศิษย์ “หลวงพ่อชั้ว เพ็ชมา” รองเจ้าอาวาสวัดเขาดินสุวรรณคีรี ที่จังหวัดราชบุรี ครูคนแรกที่สอนพื้นฐานการเขียนศิลปะลายไทย และการเขียนหัวรามเกียรติ์ให้เขา นับเป็นจุดเริ่มต้นของการก้าวสู่เส้นทางศิลปะของเด็กชายตัวเล็กๆ ที่ไม่มีใครคาดคิดว่าจะเติบโตขึ้นมาเป็นช่างลายรดน้ำผู้โด่งดัง

“คือเราชอบวาดโน่นวาดนี่มาตั้งแต่เด็ก แต่สมัยก่อนยังไม่มีอุปกรณ์เครื่องเขียนเหมือนสมัยนี้นะ ตอนเล็กๆ ไปเห็นคนเขาสักลายหนุมาน เราก็เอากิ่งไม้มาวาดลงบนดินเป็นตัวหนุมานตามอย่างเขา พอมาเรียนเขียนลายไทยกับหลวงพ่อชั้วที่วัดเขาดินฯ หลวงพ่อก็ให้ไปหากระดานชนวนกับดินสอหินมา ผมก็ไปยืมป้าที่อยู่ข้างวัด พอเขารู้ว่าจะเอามาเขียนลายไทยก็ให้ยืมกระดานชนวนแผ่นใหญ่มาเลย เรียนกับหลวงพ่อชั้วได้ประมาณ 8 เดือน ก็มีเหตุต้องกลับไปอยู่ที่วัดบางโตนดกับพี่ชาย ครูม้วน กล่าว

เราไม่อยากให้ศิลปะดั้งเดิมของไทยสูญหาย เพราะมันคือมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงความเป็นชาติไทย



ลายรดน้ำอันวิจิตรงดงามที่ประดับบนประตูโบสถ์ถือเป็นศิลปะล้ำค่าแห่งภูมิปัญญาไทย
The elaborate Lai Rod Nam pattern decorating the vihara's portal is considered Thailand's precious art.



ครูม้วน รัตนาภรณ์ ครูศิลป์ของแผ่นดินลายรดน้ำ
Khru Muan Ratanaporn, Master Artisan of Thailand in Lai Rod Nam pattern.

ทีนี้เพื่อนของพี่ชายเขาเห็นว่าเราชอบเขียนลายไทย จึงได้พาไปฝากตัวกับ 'ครูเทียบ กาญจนจิตร' ที่วัดสุนทรธรรมทาน หรือวัดแคนางเลิ้ง ครูเทียบท่านก็สอนให้เขียนลายทอง หรือลายรดน้ำ ด้วยความที่เรามีพื้นฐานการเขียนลายไทยมาก่อน มันก็ง่ายหน่อย ใช้เวลาแค่ 3-4 วันก็เขียนได้ ก็ฝึกเขียนลายโน้นลายนี้มาเรื่อยๆจนชำนาญ กลายเป็นวิชาที่ใช้ทำมาหากินจนถึงทุกวันนี้" ครูม้วนเท้าความถึงการสั่งสมความรู้ในศาสตร์แห่งศิลปะลายไทยที่เขาพากเพียรเสาะหามาตั้งแต่เด็ก

เมื่อฝึกฝนฝีมือได้ระดับหนึ่ง ช่างหนุ่มน้อยก็เริ่มออกรับงานเขียนลายตามวัดวาอารามต่างๆ เพื่อสั่งสมประสบการณ์ เริ่มจากการเขียนลายใบเทศ ลายประจำยาม ลายก้ามปู ลายเทพพนม ลายกนก ลายพุดตาน กระทั่งสามารถผูกลายเป็นจึงได้มีโอกาสเขียนลายรดน้ำ แต่เนื่องจากงานส่วนใหญ่จะเป็นงานซ่อมบำรุง การเขียนลายจึงเป็นลายตามแบบเดิมในโบสถ์ของวัดนั้นๆ โดยจะมีการออกแบบใหม่บ้างก็เพียงเล็กน้อย แต่ไม่ว่าจะเป็นงานเล็กงานใหญ่ ทุกครั้งที่ลงมือทำงานครูม้วนก็จะตั้งใจทำอย่างเต็มที่โดยหวังเพียงเพื่อให้งานออกมาดีที่สุด

การเขียนลายรดน้ำนั้นถือเป็นศาสตร์ที่ประณีตวิจิตรบรรจง มีขั้นตอนยุ่งยาก ซับซ้อน ทั้งการออกลาย การปรุลาย การตบฝุ่นถ่ายแบบ การเขียนน้ำยาหรดาล การลงรักปิดทอง ตลอดจนการเก็บรายละเอียดงานขั้นสุดท้าย แต่ด้วยใจรักในศิลปะแขนงนี้ครูม้วนจึงใส่ใจและให้ความสำคัญในทุกขั้นตอน ซึ่งจะต้องใช้ความละเอียดและพิถีพิถัน

"ลายรดน้ำเป็นงานละเอียด ทำยาก แต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลาเยอะ โดยเฉพาะการเขียนลายตามโบสถ์วิหารต่างๆ เพราะเป็นงานชิ้นใหญ่ แค่ออกแบบ เขียนลาย ก็ใช้เวลาเป็นสัปดาห์แล้ว ทำพื้นอีกเป็นเดือน เวลาเตรียมน้ำยางรักก็ต้องพิถีพิถัน ต้องกรองถึง 3 ครั้ง จนไม่มีสิ่งเจือปน เวลาเขียนลายบนผนังก็ต้องขึ้นนั่งร้านสูงๆ บางจุดเป็นมุมแคบๆ แหงนคอจนเมื่อยเลย แต่เมื่อเราชอบมันก็มีความสุขผูกลายใหม่ๆ บ้างอะไรบ้าง วัดไหนเรียกมาเราก็ไปขึ้นเหนือล่องใต้ เรียกว่าตระเวนมาเกือบทั่วประเทศแล้ว อย่างโบสถ์วัดใหม่พิเรนทร์ที่อยู่ใกล้บ้าน ผมก็ไปเขียนให้ เวลาที่มีคนชอบงานที่เราเขียนเราก็ภูมิใจ" ครูม้วนพูดถึงงานที่รักด้วยแววตาเป็นประกาย




SACICT


ชาง









ลายรดน้ำอันวิจิตรบรรจงที่ครูม้วนรังสรรค์ขึ้นด้วยความตั้งใจ
The elaborate Lai Rod Nam pattern by the hands of Khru Muan.

ผลแห่งความตั้งใจในการทำงานได้บ่มเพาะเป็นประสบการณ์ ให้เกิดเป็นความชำนาญจนครูม้วนเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในหมู่ช่างด้วยกัน จนได้รับการไว้วางใจให้ทำงานสำคัญในหลายๆ วาระ อาทิ งานเขียนบานประตูพระที่นั่งอมรินทร์วินิจฉัยเมื่อครั้งสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี พระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน พระที่นั่งไพศาลทักษิณ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร (วัดโพธิ์) วัดสุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร วัดใหม่อมตรสฯ เป็นต้น

การสอนงาน การแนะนำให้กับเพื่อนร่วมงาน ลูก หลาน และผู้ที่อยากรู้ เป็นงานอีกบทบาทหนึ่งที่ครูม้วนทำมาอย่างต่อเนื่อง เพราะต้องการให้งานที่ทำมีผู้สานต่อ ปัจจุบันที่บ้านของครูม้วนก็ยังคงเปิดประตูต้อนรับผู้ที่เดินเข้ามาขอความรู้อยู่เป็นนิจ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังมีการตระเตรียมตำราไว้ให้ รวมทั้งสมุดตำราลายไทยโดยพระเทวาภินิมมิต (ฉาย เทียมศิลป์ชัย) เพื่อให้ผู้เรียนได้หัดเขียนตั้งแต่เริ่มต้น

“ที่นี่เราเปิดรับหมด มาเรียนฟรี ไม่ต้องเสียเงิน ขอแค่ให้ตั้งใจจริงเท่านั้น ที่ผ่านมาผมก็เก็บกระดาษไขที่ใช้ลอกแบบเขียนลายไว้หลายร้อยชิ้น เพื่อคนรุ่นหลังที่อยากศึกษาจะได้ใช้เป็นต้นแบบ อยากให้เขาดูแบบของเก่าว่าเป็นยังไง แล้วเราทำใหม่นั้นก็ควรทำให้ใกล้เคียงของเก่าจริงๆ พยายามรักษาแบบเก่าไว้ คือการเขียนลายรดน้ำก็เหมือนหัดเขียน ก.ไก่ จะต้องเริ่มต้นอย่างถูกต้อง คนที่สนใจจะมาเรียนที่บ้าน หรือเอากลับไปหัดเขียนแล้วเอามาส่งก็ได้ แต่คนที่เรียนต้องมีความอดทนถึงจะมีฝีมือ เขียนลายได้สวย แต่ก็น่าเสียดายที่เดี๋ยวนี้จะหาเด็กรุ่นใหม่ที่สนใจงานพวกนี้ยาก ส่วนใหญ่จะมาแค่วันสองวันแล้วก็หายไปเลย ก็มีลูกศิษย์บางคนเหมือนกันที่ตั้งใจจริงและตอนนี้ก็ไปทำงานเขียนลายรดน้ำเป็นเรื่องเป็นราวแล้ว เราไม่อยากให้ศิลปะดั้งเดิมของไทยสูญหาย เพราะมันคือมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงความเป็นชาติไทย ทางไหนที่เราพอจะช่วยรักษาได้เราก็พยายามทำ” ครูม้วนประกาศด้วยน้ำเสียงมุ่งมั่น

Mr. Muan Ratanaporn

Model Master Artisan in lacquerware

Words Chintapatee Photos SACICT/Kanunchanut Kosolkamolmas

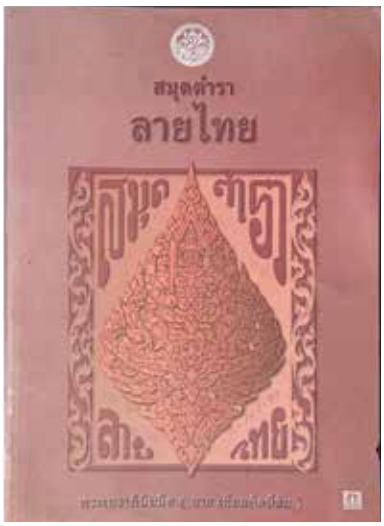
In a shady wooden house behind Wat Mai Phiren, in Bangkok Yai District, Mr. Muan Ratanaporn, a master artisan of gilded black lacquer, is still happy to design and draw patterns he will use as prototypes to create the gilded black lacquer that will decorate cabinets, stools, benches and sets of altar tables at the request of customers who admire his work. These days Khur Muan no longer accepts work on temple walls and gates as he is advanced in years, but his past work in temples and other landmarks bears testimony to his skills as a Master Artisan of Thailand in gilded black lacquer.

Eighty years ago, Muan was born in a poor family. He had to live with his grandparents on his mother's side because both his parents died while he was still a child. Poverty didn't diminish the love he felt for the arts. After two years of elementary education, he became an attendant to Reverend Father Chua Phetma, the deputy abbot of Khaodin Suwankhiri temple in Ratchaburi, who taught him the basics of drawing Lai Thai, a traditional Thai design, and Ramakian character heads. That was the start of an artistic journey for a little boy nobody thought would grow up to become a famous Master Artisan in gilded black lacquerware.

"I've always liked drawing this and that since I was a child, but in those days there wasn't any stationery as there is today. When I was small I saw a tattoo of Hanuman being made, so I took a stick and drew a similar one on the ground. When I learned how to draw Lai Thai with Reverend Father Chua at Wat Khaodin, he had me fetch a slate and a graphite pencil. I went to borran form an aunty who lined nearby the temple. She knew I wanted to draw Lai Thai, so she let me have a big slate. I learned from the deputy abbot for about eight months and then I had to go and stay with my big brother in another temple.

> His dedication to work did result in accrued experience and expertise, making him well known and recognised by his peers.




สมุดตำรา
ลายไทย




หน้าพิเภก

"That's when a friend of my brother saw I liked to draw Lai Thai, so he had me stay with Khru Thiap Kanjanajit at Wat Soontorn Thammatan, the old temple at Nang Loeng. Khru Thiap taught me how to draw Lai Thong, or Lai Rod Nam as it's also called. Because I had the basics in Lai Thai, drawing Lai Thong was rather easy. It took me only three or four days to figure it out, and then I kept training myself until I was proficient, and I've been making a living out of it up until now," Khru Muan referred in so many words to how he built up his knowledge in those Thai patterns of fine arts from an early age.

Having reached a certain level of proficiency, he began to accept work for various temples as a way to acquire experience. He methodically went through the whole gamut of Thai designs, Lai Bai Thet, Lai Prajam Yam, Lai Kamphu, Lai Thepphanom, Lai Kanok, Lai Phuttan… until he was thoroughly proficient, and then he tackled gilded black lacquer, but as most of his work was restoration, it was a rehashing of existing designs and patterns in various temples and he had few opportunities to come up with his own designs. But whether the work was big or small, he always gave it his best, for the sake of achieving the best possible result.

Drawing Lai Rod Nam is an exacting and exquisite science. The process is complex and intricate, and involves drawing the patterns, cutting them up, applying dust, then realgar (an arsenic sulphide mineral, also known as 'ruby sulphur'), lacquering and gilding, and then seeing to the final details.

"Drawing Lai Rod Nam is delicate, difficult work; each step takes a lot of time, especially when you work in temples, because those works involve large surfaces. Just making a model and drawing the patterns takes a week; painting the surface takes a month. One must be punctilious when preparing the lacquer. It has to be filtered three times, until there are no impurities left. When you draw and paint patterns on walls you must climb and sit way up there; some points are narrow corners, you stretch your neck until it hurts – but I love it, it makes me happy drawing new designs or this and that. When a temple calls, I go, whether North or South or Northeast. You could say I've travelled all over the country, well, almost. As for Wat Mai Phiren next door, I go there too to draw. When people like the patterns I paint, I feel proud," Khru Muan said of the work he loves, his eyes sparkling.

His dedication to work did result in accrued experience and expertise, making him well known and recognized by his peers. So he was entrusted with work on important occasions, such as designing the portals of the Amarin Winitchai Throne Hall for the celebration of the 200th anniversary of Ratanakosin, the Chakraphat Phiman Throne Hall and the Phaisan Thaksin Throne Hall, all at the Grand Palace, as well as work at Wat Pho, Wat Suthat, Wat Mai Amatarot on Samsen Road, and others.

การเขียนลายรดน้ำซึ่งมีขั้นตอนที่ซับซ้อน
The complicated Lai Rod Nam pattern.

















การเขียนลายรดน้ำ และลงรักปิดทอง ซึ่งต้องใช้ฝีมือเชิงช่างชั้นสูง
The Lai Rod Nam and lacquerwork need high artistic skills.

Teaching and making suggestions to his colleagues, children and grandchildren and persons with inquiring minds is another duty that Khru Muan keeps performing because he wants that there be people to carry on in the line of work that has been his all his life. Still now the door of his house is always open to welcome those who come in search of knowledge, and he doesn't charge them for it. Instead, he is preparing manuals, for example a book on Lai Thai by Phra Thewaphinimmit (Chai Thiamsinchai) to have students learn to draw from scratch.

"I welcome everyone, the lessons are free, no need to spend money. The only thing I ask is to be in earnest. Over the years, I've kept hundreds of sheets of stencil paper used to copy patterns, so that the young generation that wants to study can use them as models. I want them to look at what old models are like, and then when we make new ones we should make them as alike as possible, we should try to preserve the old patterns. Drawing gilded black lacquer motifs is like learning to write the alphabet, you must get it right from the start. Whoever is interested can come to my house to learn or else go back and practise and then show me the result. Students must be patient if they want to become skilled and draw beautiful patterns.

"But unfortunately, it's difficult to find young people that are interested. Most of them come only for a day or two and then make themselves scarce. Yet, there are also a few who are really motivated. They are now producing black lacquerware seriously. I don't want this traditional art of Thailand to be lost, because it's a cultural heritage defining the Thai nation. Whatever I can do to help maintain it, I will do," Khru Muan said, stressing each word. ✿

LUX by SACICT หัตถศิลป์ทรงคุณค่าของไทย ชนะใจชาวเดนมาร์ก

เรื่อง พินทุมดี

ผลงานหัตถศิลป์ทรงคุณค่าของไทยจากโครงการ “LUX by SACICT” ของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ได้สร้างความประทับใจให้ผู้เข้าชมงาน “Thai Artistry: The Living Heritage” ซึ่ง ศ.ศ.ป. จัดขึ้นเมื่อตุลาคมที่ผ่านมา ที่ห้างสรรพสินค้า ILLUM ประเทศเดนมาร์ก ด้วยความร่วมมือของสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงโคเปนเฮเกน บริษัท กลุ่มเซ็นทรัล จำกัด สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงโคเปนเฮเกน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงสต็อกโฮล์ม สวีเดน

เจ้าชายโจอาคิมแห่งเดนมาร์ก พระโอรสองค์เล็กในสมเด็จพระบรมราชินีนาถมาร์เกรเธอและเจ้าชายเฮนริกพระสวามี ได้เสด็จไปเป็นประธานในพิธีเปิดงานและนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติสายสัมพันธ์สองแผ่นดินร่วมฉลองโอกาสครบรอบ 55 ปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศเดนมาร์ก โดย ศ.ศ.ป.ได้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ประวัติความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เดนมาร์กในระดับราชวงศ์ รวมถึงการจัดแสดงผลงานศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ อันก่อให้เกิดแรงบันดาลใจต่อช่างหัตถศิลป์ไทย ตลอดจนการจัดแสดงและจำหน่ายผลงานผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน และเครื่องประดับ ที่เกิดจากการพัฒนาและผลิตตามโครงการ LUX by SACICT

“การจัดแสดงผลิตภัณฑ์ LUX by SACICT ในครั้งนี้ได้นำเสนอความเป็นเลิศจากองค์ความรู้งานหัตถศิลป์และวัฒนธรรมไทย ผสมผสานการออกแบบในรูปลักษณ์ที่ทันสมัย สะท้อนความนิยมและความต้องการของตลาด สามารถนำมาใช้งานในไลฟ์สไตล์ปัจจุบันในตลาดเดนมาร์กอย่างโดดเด่นและสวยงาม นับเป็นการเปิดโอกาสให้ผลิตภัณฑ์ในโครงการฯ ออกมาแสวงหาลู่ทางการตลาดในต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรม” คุณวิมล คิดชอบ เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงโคเปนเฮเกน แสดงความคิดเห็น

เป็นที่น่าสังเกตว่าไลฟ์สไตล์ของชาวเดนมาร์กโดยทั่วไป มีความเรียบง่าย ไม่ชอบสีสันหรือลวดลายที่มากเกินไป







ได้มีการจัดแสดงผลิตภัณฑ์จากโครงการ LUX by SACICT 2015 ที่ตู้โชว์สินค้าบริเวณด้านหน้าของประตูเข้าห้างสรรพสินค้า ILLUM

The LUX by SACICT showcase in vitrine in front of ILLUM Department Store

คุณพรรณวิลาส แพพ่วง ผู้จัดการสายงานการตลาด ศ.ศ.ป. กล่าวเสริมว่า “ชาวเดนมาร์กมีความสนใจในงานศิลปะและผลิตภัณฑ์ที่มีดีไซน์ โดยรวมแล้ว ผู้เข้าชมงานรู้สึกว่าสินค้าที่นำมาจัดแสดงมีความแตกต่างอย่างน่าสนใจ สินค้าที่ขายได้เป็นจำนวนมากก็เป็นพวกจานเซรามิก และเครื่องประดับ โดยเฉพาะรายที่มีการออกแบบให้มีลวดลายแปลกตาแต่ไม่หวือหวาจนเกินไป และราคาไม่แพงเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าประเภทเดียวกันหรือในระดับเดียวกันในท้องตลาด เป็นที่น่าสังเกตว่าไลฟ์สไตล์ของชาวเดนมาร์กโดยทั่วไปมีความเรียบง่าย ไม่ชอบสีสันหรือลวดลายที่มากเกินไป”

เธอกล่าวต่อไปว่า เดนมาร์กเป็นอีกหนึ่งตลาดที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูง ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยถึงปีละ 61,889 เหรียญสหรัฐฯ และยังมีคู่ค้าสำคัญจากประเทศในแถบสแกนดิเนเวียและยุโรป ไม่ว่าจะเป็น เยอรมนี สวีเดน สหราชอาณาจักร หรือนอร์เวย์

ผลิตภัณฑ์ต้นแบบกว่า 80 ชิ้นที่นำไปจัดแสดงและรับคำสั่งซื้อในงาน ภายใต้แนวคิด “Touch of Nature” ล้วนสร้างสรรค์ขึ้นโดยกลุ่มดีไซน์เนอร์แถวหน้าของไทยที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมี คุณสุวรรณ คงขุนเทียน รับหน้าที่ ดีไซน์ไดเร็กเตอร์ของโครงการฯ แต่ละชิ้นผลิตขึ้นจากวัสดุธรรมชาติหรือเศษวัสดุเหลือใช้ ทั้งเครื่องเซรามิก จักสาน งานโลหะ และผ้า จากการทำงานร่วมกันระหว่างดีไซเนอร์รุ่นใหม่กับชุมชนหัตถกรรมทั่วประเทศ

โครงการ LUX by SACICT ริเริ่มขึ้นโดย ศ.ศ.ป. ในปี พ.ศ. 2557 ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้งานหัตถกรรมทรงคุณค่าที่สร้างสรรค์โดยฝีมือคนไทยได้เป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในปีแรกโครงการฯ ได้มีการเผยแพร่และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฝีมือครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างหัตถศิลป์และทายาทครูช่างภายใต้แนวคิด “Touch of Gold” ซึ่งเป็นชิ้นงานที่ทำจากทองคำหรือได้รับแรงบันดาลใจและสะท้อนคุณค่าของทอง และในปี 2558 นี้ LUX by SACICT ได้กลับมาพร้อมแนวคิด “Touch of Nature” ที่ไปสร้างความประทับใจให้กับนักธุรกิจและดีไซเนอร์นานาชาติในงาน Maison&Objet 2015 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมาก่อนที่จะไปโชว์ ณ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก

“Thai Artistry: The Living Heritage” มีการจัดแสดงเป็นเวลาถึง 14 วันใน ILLUM สุดยอดห้างสรรพสินค้าหรูอันดับต้นของประเทศเดนมาร์กที่มีต้นกำเนิดยาวนานนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2434 และนับเป็นอีกหนึ่งแลนด์มาร์คของโลกธุรกิจการค้าปลีก ภายในงานมีการแบ่งโซนจัดแสดงออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ส่วนนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติสายสัมพันธ์สองแผ่นดิน “A Story of True Friendship” เพื่อให้สาธารณชนในเดนมาร์ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชนรุ่นใหม่ได้ตระหนักถึงรากฐานความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นที่มีระหว่างกัน ซึ่งนอกจากจะเป็นการช่วยกระชับความสัมพันธ์อันดีที่มีอยู่แล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสและแสวงหาลู่ทางความร่วมมือในสาขาและรูปแบบใหม่ๆ

ในส่วนที่สอง เป็นส่วนจัดจำหน่ายผลงานดีไซน์ที่มีความโดดเด่นร่วมสมัยภายใต้แนวคิด “Touch of Nature” ซึ่งเป็นผลจากการทำงานของเหล่าดีไซเนอร์ไทย ภายใต้โครงการ LUX by SACICT 2015 ทั้ง “Chuan Lhong Stool” เก้าอี้ออกแบบโดยสุวรรณ คงขุนเทียน “Ryo Dining Chair” เก้าอี้ออกแบบโดยอภิรัฐ บุญเรืองถาวร เครื่องประดับชุด Flow's Jewelry ออกแบบโดยวิไลพรรณ ชูพันธ์ หรือผลงานกระจกตกแต่งสานอันได้แรงบันดาลใจจากว่าวไทย ออกแบบโดย กรกต อารมย์ดี โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือแขก VIP ที่เข้าร่วมงาน บริษัทนำเข้าและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดีไซน์ และประชาชนที่สนใจ

ผลงานเก้าอี้ “Wave Chair” ออกแบบโดยธีรพจน์ ธีโรภาส สร้างสรรค์ขึ้นด้วยกกมัดด้วยเชือกคอตตอน สานบนโครงเหล็กเผาไฟโดยเทคนิคการมัด ซึ่งประยุกต์มาจากการมัดหวายของปากกระบุง ผสมกับการจับจังหวะของหัตถกรรมประเภทไม้กวาด นำมาสร้างเป็นพื้นผิวรูปคลื่นที่มีความเป็นเอกลักษณ์

นอกจากจะเป็นการช่วยกระชับความสัมพันธ์อันดีที่มีอยู่แล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสและแสวงหาลู่ทางความร่วมมือในสาขาและรูปแบบใหม่ๆ











เจ้าชายโจอาคิมแห่งเดนมาร์ก ให้เกียรติเสด็จฯ เป็นประธานในพิธีเปิดงาน Thai Artistry: The Living Heritage
Prince Joachim of Denmark presided over the opening ceremony of the “Thai Artistry: The Living Heritage”.

ในขณะที่ผลงานเสื่อ “PDM Mat” ออกแบบโดย ดุลยพล ศรีจันทร์ เป็นเสื่อรูปแบบใหม่ ที่เลือกปรับวัสดุ พีพี รีไซเคิล ให้เป็นสีด้าน และใส่ UV Inhibitor เข้าไปในเนื้อพลาสติก ที่นำมาสานเสื่อ ทำให้เมื่อนำมาปูกับพื้นห้องแล้ว ไม่สะท้อนแสงไฟ สร้างบรรยากาศที่ดีให้กับห้อง รวมทั้งยังสามารถใช้เอาท์ดอร์ได้โดยไม่กรอบและสีไม่ซีด สอดรับกับไลฟ์สไตล์คนในปัจจุบันที่นิยมการตกแต่งเอาท์ดอร์ รวมทั้งสนองตลาดโรงแรม รีสอร์ท ที่ต้องการการตกแต่งภายนอก

ส่วนผลงานโคมไฟ “Pin Chandelier” ออกแบบโดย ศรุตา เกียรติภาคภูมิ เป็นการนำเสนอหัตถกรรมเชิงช่างในรูปแบบใหม่ โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุโลหะเหลือใช้จากโรงงานอุตสาหกรรม ชิ้นงานได้แรงบันดาลใจมาจากแชนเดอร์เลียยุคเก่า สามารถจะออกแบบและสร้างสรรค์ออกมาเป็นโคมไฟร่วมสมัยที่โชว์ทักษะเชิงช่างและการเชื่อมประกอบแบบไทยได้อย่างละเมียดละไม

ส่วนสุดท้าย เป็นการจัดแสดงผลิตภัณฑ์จากโครงการ LUX by SACICT ภายในตู้โชว์สินค้า (Window display) บริเวณด้านหน้าของประตูเข้าห้างฯ ซึ่งเป็นจุดที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

“การจัดแสดงครั้งนี้นับเป็นก้าวสำคัญสำหรับ ศ.ศ.ป. ในการสร้างโอกาสในการทำงานระหว่าง ช่าง ชุมชนหัตถกรรม และนักออกแบบรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาผลงานหัตถกรรมในเชิงพาณิชย์ หรือที่เรียกกันว่า Design for sales… not for show ที่ตอบสนองรสนิยมของผู้บริโภคชาวเดนมาร์กและชาวสแกนดิเนเวีย โดยยังคงรักษาแนวทางในการทำงานที่สะท้อนงานฝีมือของช่างที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย” คุณพรรณวิลาส กล่าว

เธอย้ำว่า รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการ LUX by SACICT จะกลับไปสู่ช่าง ชุมชน และนักออกแบบโดยตรง ซึ่งนอกจากจะทำให้ช่างหัตถกรรมไทยมีรายได้จากการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืนแล้ว ยังส่งผลให้ช่างหัตถกรรมไทยมีโอกาสแสดงผลงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลอีกด้วย

ผลงานตามโครงการ LUX by SACICT 2015 สร้างสรรค์ภายใต้ธีม Touch of Nature
The “Touch of Nature” collection of LUX by SACICT 2015





LUX by SACICT
Thai Precious Craft that Wins the Danes' Hearts

Words **Pindhummadi**

A long list of precious works carrying the banner of "LUX by SACICT" was recently presented by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) at a grand exhibition titled "Thai Artistry: The Living Heritage" at ILLUM department store in the Danish capital of Copenhagen. The 14-day show was staged in October through close collaboration with the Royal Thai Embassy in Denmark, Central Group Co., Ltd., Thailand's Office of Commercial Affairs in Copenhagen, and External Office of Tourism Authority of Thailand - Stockholm in neighbouring Sweden.

Prince Joachim of Denmark, younger son of Her Majesty Queen Margrethe II and Prince Henrik of Denmark, graced the opening ceremony of the exhibition commemorating the 55th anniversary of cordial relationships of the two kingdoms when Their Majesties the King and Queen of Thailand graciously paid a state visit to Denmark in 1960. Selected works from the SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit of Thailand and the many arts and crafts centres nationwide were on display including furniture, home decor, and jewelry, among others.

> We have to try to meet the demands of Danish and Scandinavian customers, while respecting our Thai identity.

"The recent showcase of LUX by SACICT well illustrated Thailand's artistic excellence of our cultural heritage accentuated by modern designs to answer the current trend and market demands. They have been thoroughly contemplated in order to match beautifully with the lifestyles of the Danes. The show was truly a window of opportunities for products under this project to expand their markets abroad," commented Thai Ambassador to Denmark Ms. Vimol Kidchob.







งานภายใต้โครงการ LUX by SACICT แต่ละชิ้นได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากชาวเดนมาร์ก
LUX by SACICT products are well received by Danish customers.

> Proceeds from the sales of
> LUX by SACICT products would all return directly
> to the artisan communities and designers.

Mrs. Panwilas Paepuang, SACICT's Marketing Manager, added: "Danish people are generally interested in arts and the design-oriented products. Those visiting the show commented that the products on display were interestingly different. Among the bestsellers were ceramic tableware and jewelry that appear exotic and not too fancy, while prices were quite reasonable. I have observed that the Danes lead a rather simple lifestyle and therefore do not favour products that are too colourful or too flashy."

With per capita income of 61,889 US dollars, Denmark is indeed a high potential market with high purchasing power. The kingdom is also an important trade partner with many Scandinavian countries and in Europe such as Germany, Sweden, Norway, and the United Kingdom.

The grand showcase of more than 80 contemporary prototypes in the "Touch of Nature" collection is the fruit of hard work and close collaboration between Thailand's front-line designers and Thai craft communities. Curated by Mr. Suwan Khongkhunthian, the Design Director of LUX by SACICT 2015, the collection featured ceramics, basketry, metalwork, and clothwork, all made of locally available materials and offer typical Thai aesthetics through the use of sophisticated techniques, skills, and creativity.

Initiated in 2014, LUX by SACICT came into existence with the objectives of promoting and propelling Thailand's precious craftworks into both the domestic and global markets. "Touch of Gold" was the inaugural collection of precious crafts made of gold or inspired by this prized metal. Crafted by the skilful hands of the Master Artisans of Thailand, Master Craftsmen or New Heritage Artisans, the collection was celebrated by appreciative consumers and the general public alike. Now in its second year, LUX by SACICT has incorporated the artistic efforts of some of the country's foremost designers into the "Touch of Nature" collection of contemporary furniture, home decor and fashion accessories. In September, these products were well received by international trade visitors and designers at Maison et Objet 2015 in Paris before moving to Copenhagen, Denmark.

"Thai Artistry: The Living Heritage" was showcased for two full weeks at ILLUM, Copenhagen's high-end department store since 1891 and a prominent landmark among the world's retail business. The exhibition was divided into three zones, the first being "A Story of True Friendship", a well illustrated exhibition on close relationship between the two kingdoms. Not only would the young generation learn about the Thai-Dane strong ties, the exhibition was designed to build a pathway to future ties in other departments and forms.







งานออกแบบเครื่องประดับไทยชิ้นเยี่ยม ราคาไม่แพงเมื่อเทียบกับสินค้าในระดับเดียวกันในท้องตลาด
Excellent quality jewellery at reasonable prices compared to products of the same level in the market.

The second exhibition is the product showcase under the "Touch of Nature" collection created by the brains and skills of Thailand's prominent designers. Among them, "Chuan Lhong Stool", a stool designed by the project's design director Suwan Khongkhunthian; the "Ryo Dining Chair" designed by Apirat Boonruangthaworn, "Flow's Jewelry" set designed by Wilaiphan Choophan, or a decorative mirror inspired by Thai kite and created by Korakot Aromdee. These products were targeting VIP guests, import-export companies, design specialists and the public at large.

"Wave Chair" designed by Theerapoj Theeropas is made of sedge and cotton woven on an iron frame. The thread knots are inspired by those seen on the mouth of wicker basket, and by broom-like handicrafts that create unique wavy surface.

The "PDM Mat", designed by Dulyaphol Srichan, is made of matte recyclable PP with UV inhibitor in the plastic. The mat is so special that it reflects no light in the room. It can also be used outdoor without its colours going faded. This product aims at outdoor decoration in hotels and resorts.

As for "Pin Chandelier" designed by Saruta Kiartphakphoom, this elaborate light represents the high craftsmanship in the modern form. The product itself is made of metal waste from industrial factories inspired by the shape and form of traditional chandelier. This boasts a highly-sought creativity and craftsmanship under Thai-style elaboration and neatness in welding.

The third part of the exhibition is the LUX by SACICT 2015 grand showcase in the main window display of the store. Seated on this vintage point, all the products in this showcase enjoyed great visibilities throughout the event.

"This marks a giant step for SACICT following its collaboration with the communities, and the modern designers, in order to develop fully-commercialised products. In "Design for Sales, Not for Show", we have to try to meet the demands of Danish and Scandinavian customers, while respecting our Thai identity," said Mrs. Panwilas.

She emphasised that proceeds from the sales of LUX by SACICT products would all return directly to the artisan communities and designers. And not only does the project give them sustainable income, but also a solid stage for their creative work to win acceptance globally.







ผลิตภัณฑ์ LUX by SACICT ในปีนี้ เน้นพัฒนาผลงานหัตถกรรมในเชิงพาณิชย์ หรือ Design for Sales
This year's LUX by SACICT products are focusing on "Design for Sales" products.

ศ.ศ.ป. ก้าวสู่ปีที่ 13 ส่งต่อองค์ความรู้สู่สถาบันการศึกษา

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ก้าวสู่ปีที่ 13 เตรียมความพร้อมเป็น “**ประตูสู่องค์ความรู้แห่งหัตถศิลป์ไทย**” โดยลงนาม MOU ร่วมกับ 12 สถาบันการศึกษา เพื่อส่งต่อองค์ความรู้ ภูมิปัญญาไทยและนวัตศิลป์สู่เยาวชนคนรุ่นใหม่ที่อยู่ในสถาบันการศึกษา

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ กล่าวในพิธีเปิดงานฉลองครบรอบปีที่ 12 ของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ ว่า ที่ผ่านมา ศ.ศ.ป. ได้มีการดำเนินงานส่งเสริมและสนับสนุนงานศิลปหัตถกรรมในทุกมิติมาอย่างต่อเนื่อง และบัดนี้พร้อมที่จะเป็น “ประตูสู่องค์ความรู้แห่งหัตถศิลป์ไทย” เพื่อส่งต่อองค์ความรู้สู่สถาบันการศึกษา โดยได้มีการลงนามความร่วมมือ (MOU) กับ 12 สถาบันการศึกษา งานหัตถกรรมไทยเข้าไปอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอน ให้เยาวชนได้ร่วมเรียนรู้งานหัตถกรรมไทย ปลูกฝังจิตสำนึกทั้งการอนุรักษ์ การสืบสาน สร้างความเข้าใจในองค์ความรู้ของงาน และนำไปสู่การพัฒนาต่อยอดงานหัตถกรรมตลอดจนเห็นถึงโอกาสทางธุรกิจของงานศิลปหัตถกรรมไทย

ทั้งนี้ 12 สถาบันที่ร่วมลงนาม MOU ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยสารคาม มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยรังสิต ¤









SACICT drives knowledge exchange MOU with educational institutions

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, has matured to become the "**Gateway to the Wisdom of Thai Craft"**. It has signed Memoranda of Understanding with 12 educational institutions. This way, SACICT can pass on the knowledge of Thai wisdom and innovative crafts to the younger generation in educational institutions.

Speaking in the 12th anniversary celebration of the organisation, SACICT's CEO Mrs. Amparwon Pichalai, said that the organisation had continuously been supporting and promoting the Thai craft in every dimension. The organisation is now ready to serve as the "Gateway to the Wisdom of Thai Craft", adding on the innovations and knowledge into various universities' curricula. The organisation will be promoting the learning of craft, awareness of conservation effort, the understanding of the core values of the craft, including future applications of existing hand-crafted products, so that the younger generation can be exposed to business opportunities of such Thai arts and crafts.

The 12 educational institutions include Chiang Mai University, Rajamangala University of Technology Lanna, Mahasarakham University, Khon Kaen University, Ubon Ratchathani University, Prince of Songkla University at Pattani Campus, Rajabhat University Nakhon Si Thammarat, Silpakorn University (Faculty of Decorative Arts and Faculty of Engineering and Industrial Technology), Bangkok University, Rajamangala University of Technology Krungthep, and Rangsit University.















SACICT โดดเด่นในงาน BIG&BIH Oct 2015 โชว์ผลงานร่วมสมัย “ไทยนวัตศิลป์”

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) นำเสนอ **“องค์ความรู้สู่นวัตศิลป์”** ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมในเชิงนวัตกรรม ผสานศิลปะร่วมสมัย มาจัดแสดงในงาน BIG&BIH Oct 2015 ภายใต้หัวข้อ “เบญจรงค์” ซึ่งเชื่อว่าจะนำไปสู่การพัฒนาและต่อยอดเชิงพาณิชย์ของงานศิลปหัตถกรรมไทย

คุณแสงระวี สิงหวิบูลย์ ผู้จัดการสายงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตศิลป์ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. เปิดเผยว่า ในการเข้าร่วมงาน BIG&BIH Oct 2015 ซึ่งจัดขึ้นที่ไบเทค บางนา ในครั้งนี้ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศได้นำผลงานชิ้นพิเศษมาจัดแสดง โดยเป็นงานนวัตศิลป์ต้นแบบจากโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ถ่ายทอดผ่านมุมมองความเป็น “เบญจรงค์” จากศิลปิน นักออกแบบ และชุมชนหัตถกรรม ร่วมเสนอสีสันแห่งเบญจรงค์ที่หลากหลายผ่านทักษะภูมิปัญญาพื้นถิ่น ซึ่งนำมาสู่ชิ้นงานสุดพิเศษ (Limited Edition by SACICT) ที่ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์จาก ศ.ศ.ป. พร้อมทั้งมีการจัดแสดงแนวโน้มใหม่ในงานศิลปหัตถกรรม ที่ผสานแง่มุมในเชิงศิลปะโดยมิติการสร้างสรรค์จากศิลปินร่วมสมัย ซึ่งการจัดแสดงผลงานของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศในครั้งนี้นั้นได้รับความสนใจจากผู้เข้าชมงานอย่างล้นหลาม










SACICT "Thai Navatasilp" shines at BIG&BIH October 2015

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, has shown the dazzling charms of the contemporary art and craft products in BIG&BIH October 2015 under the theme "Benjarong" with strong confidence that these products can be developed further to potentially commercialise the Thai craft.

Ms. Saengrawee Singhawiboon, Manager of Product Development and Innovative Craft Department of the SACICT, revealed that the participation of the organisation in the BIG&BIH October 2015 at Bangkok International Trade and Exhibition Centre involved only the carefully chosen prototypes under the theme "Benjarong". These intricate products were made by the hands of chosen artisans, designers, and craft communities.

The sophisticated skills and local wisdom have transformed simple materials into the "Limited Edition by SACICT" Benjarong-themed products being showcased at the recent grand fair and warmly welcomed by the big crowds.

วชิระ นกอักษร
ถมนครยุคใหม่

เรื่อง อำพันมาลา ภาพ ศิรพัชร วลัยพัชรา

ลวดลายไทยที่สลักลงบนเครื่องเงิน ปรากฏเป็นเส้นสายสลับสีเงิน-ดำ อ่อนช้อยงดงามบนเครื่องประดับและเครื่องใช้ต่างๆ เป็นดั่งคุณลักษณะเด่นหรือลายเซ็นของเหล่าช่าง “**เครื่องถมนคร**” ครูนิคม นกอักษร แห่งร้านนครหัตถกรรม เป็นหนึ่งในช่างเมืองนครที่รักษาคุณลักษณะเด่นนี้ไว้ และสามารถถ่ายทอดศิลปะการทำเครื่องถมผ่านผลงานอันทรงคุณค่ามากมายให้คนรุ่นหลังได้ชื่นชม

“โอ๊ต” วชิระ นกอักษร บุตรชายคนโตของครูนิคม ก็ได้รับการถ่ายทอดมรดกทางภูมิปัญญานี้ และสามารถจะสร้างสรรค์ผลงานเครื่องถมตามแบบฉบับ “ถมนคร” ออกมาได้อย่างงดงาม

คุณโอ๊ตบอกว่า สำหรับงานถมนคร ขั้นตอนการสลักลายเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด หากลวดลายไม่สวย งานก็จะไม่สวย ด้วยเหตุนี้ที่ “ศูนย์เรียนรู้หัตถศิลป์ไทยและชมรมผู้ผลิตเครื่องถมเมืองนคร” ที่คุณพ่อนิคมและคุณโอ๊ตก่อตั้งขึ้น จึงเน้นการสอนขั้นตอนการสลักเป็นพิเศษ ส่วนขั้นตอนอื่นๆ ของการทำเครื่องถมก็สอนให้กับผู้มาเรียนทั้งหมด แม้ว่าการลงมือทำงานจริงจะต้องอาศัยประสบการณ์เป็นอย่างมากก็ตาม

คุณโอ๊ตยกตัวอย่างเช่น ในขั้นตอนการทำยาถม ทางศูนย์เรียนรู้ฯ สามารถจะบอกสูตรให้โดยละเอียด แต่เมื่อลงมือทำงานจริง การเฝ้าดูไฟหลอมยาวนานกว่า 7 ชั่วโมงไม่ให้ห่างนั้น ประสบการณ์เท่านั้นจะบอกว่าไฟขนาดเท่าไหร่ถึงจะเหมาะ

“ถ่ายทอดสูตรให้ แต่การเอาไปทำเองก็อาจจะได้ผลไม่ตรง อันนี้ต้องใช้เวลาฝึกฝน เป็นเรื่องที่บอกสอนกันไม่ได้ ต้องอาศัยประสบการณ์เท่านั้น”

การตั้งศูนย์เรียนรู้ฯ เป็นความตั้งใจของครูนิคมที่คิดไว้นานแล้ว ปกติแล้วบรรดานักศึกษาจากสถาบันต่างๆ จะเดินทางมาศึกษาที่บ้านของครูนิคมอยู่โดยตลอด มาถ่ายวิดีโอ ขอคำแนะนำ ขอข้อมูลทำรายงาน ทำวิจัย เช่น นักศึกษาฝึกงานจากวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราชที่มาอยู่ทุกปี และในปีก่อนก็ได้ต้อนรับและถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กาญจนาภิเษกวิทยาลัย ช่างทองหลวง และนักศึกษาจากสถาบันในจังหวัดจันทบุรี

> เขาเติบโตมาท่ามกลางบรรยากาศที่อบอวลไปด้วยศิลปะ



จี้ถมเงินพญานาคประดับด้วย "เพชรพญานาค" อันเป็นอัญมณีมงคล
Naga silver niello pendant with the "Phet Phayanak" gem.

ศูนย์เรียนรู้แห่งนี้ เป็นที่ตั้งของบ้านหลังที่ครูนิคมและลูกๆ เกิด เติบโต และพำนักอยู่จนปัจจุบัน

ครูนิคม นกอักษร บิดาของคุณโอ๊ต รับราชการครูตั้งแต่ พ.ศ. 2515-2542 ที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช เป็นประธานกลุ่ม “นครหัตถกรรม” สังกัดพัฒนาชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช เปิดร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมชื่อ “นครหัตถกรรม” ภายในบริเวณศูนย์จำหน่ายสินค้าพื้นเมืองวัดพระมหาธาตุ นครศรีธรรมราช และได้รับการเชิดชูเป็น “ครูศิลป์ของแผ่นดิน” ปี พ.ศ. 2554 โดยศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.

ตั้งแต่จำความได้ เด็กชายโอ๊ตก็วิ่งเล่นไปมาอยู่ในบริเวณรั้ววิทยาลัยฯ มีเด็กนักศึกษาของวิทยาลัยคอยผลัดกันเฝ้าเลี้ยงดู เขาจึงเติบโตมาท่ามกลางบรรยากาศที่อบอวลไปด้วยศิลปะ “พ่อสอนที่วิทยาลัยศิลปะ อาศัยอยู่บ้านพักครูของวิทยาลัย คุณพ่อสอนทุกวิชาตั้งแต่เขียนแบบ สอนกายวิภาค สอนปั้น สอนหล่อ งานถม สอนเกือบทุกอย่างที่เกี่ยวกับศิลปะ นี่คือความทรงจำเกี่ยวกับพ่อ” คุณโอ๊ตเล่า

“ในเรื่องการทำงานถม คุณพ่อไม่สอน แต่จะคอยดู ถ้าดีแล้วก็โอเค ถ้ายังไม่ดีก็จะบอกว่าเพิ่มตรงนี้หน่อยหนึ่งค่อยๆ ใช้เวลาหลายปี ตอนนี้ผมก็ยังไม่ดีพอ ยังคิดพัฒนาตัวเองอยู่ เรื่องดีไซน์ผมไม่ได้เคยไปเรียนที่ไหน แต่ดูจากหลายๆ ที่ ได้แรงบันดาลใจจากหลายแห่ง ไปดูงาน Road Show ศึกษาดีไซน์ของต่างประเทศ เพื่อพัฒนางานให้แปลกใหม่” คุณโอ๊ตบอก SACICT Living Thai

คุณโอ๊ตเผยว่า ตั้งแต่เด็กๆ ที่เขาเห็นงานเครื่องถมมาล้วนเป็นลายไทย และยังไม่เคยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิม จึงเป็นที่มาที่ทำให้ใน 2-3 ปีก่อน เขาเริ่มต้นคิดสร้างสรรค์งานเครื่องถมชุดใหม่ขึ้น

“ผมได้ใช้วิธีทันสมัยขึ้น คือการหล่อ ต่างจากงานโบราณของถมนครที่จะเป็นงานมือ ขึ้นรูปและสลักลายด้วยมือ แต่ผมเขียนแบบโดยใช้เครื่อง CNC ทำให้เส้นคม ลวดลายคม การหล่อเราจะได้จำนวนมาก และลดต้นทุนค่าแรง สามารถทำครั้งละเยอะๆ ได้ในเวลาอันสั้น ผมยังใช้ยาถมตัวเดิมและวิธีการลงยาถมแบบเดิม นั่นคือตัวยาต้องมีส่วนผสมของตะกั่ว เงิน ทองแดง และกำมะถัน และใช้เวลาในการหลอมยาถมครั้งละ 7 ชั่วโมง เมื่อลงบนผิวงานแล้วจะออกสีดำแกมม่วงนิดๆ สีเหลือบๆ คล้ายปีกแมลงทับ”



วชิระ นกอักษร ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม พ.ศ. 2557
Vajira Nok-aksorn, New Heritage Artisan of 2014

ยาถมนี้เป็นอะไรที่ควบคุมสียาก ขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้กำมะถัน ซึ่งต้องค่อยๆ ใส่ทีละนิดตลอดเวลาหลอม

เครื่องประดับถมเงินออกแบบโดยคุณโอ๊ต ได้แรงบันดาลใจมาจากลูกยาง ดอกดาหลา ลายดอกลองกอง ลายคลื่นทะเล หนังตะลุง ไปจนถึงเทริดมโนราห์ ซึ่งล้วนเป็นของขึ้นชื่อหรือของพื้นถิ่นของภาคใต้ นำเสนอออกมาในรูปทรงที่ทันสมัยและลวดลายที่เป็นลายเส้นกราฟิก ต่างจากลวดลายไทยแบบเดิมที่ปรากฏในงานเครื่องถม คนที่คุ้นตากับงานถมโดยทั่วไป เมื่อมาเห็นงานชุดนี้ของคุณโอ๊ตก็จะเกิดคำถามว่านี่คืองานถมหรือไม่

“งานแบบนี้จะเป็นงานยาสี ซึ่งยังไม่เคยมีใครทำเป็นงานถม ในจังหวัดนี้ไม่มีคนอื่นทำ ผมทำเป็นคนแรก ซึ่งผลตอบรับค่อนข้างดี ตลาดกว้างขึ้น และสามารถขายได้ในกลุ่มลูกค้าวัยรุ่น” คุณโอ๊ตกล่าวและอธิบายเพิ่มเติมว่าแต่เดิมการทำงานถมค่าแรงจะสูงเนื่องจากใช้มือทำทุกขั้นตอน ส่งผลให้ราคาชิ้นงานสูงไปด้วย แต่เมื่อเขานำมาทำแบบสมัยใหม่ โดยหล่อขึ้นมาแล้วมาลงยาถม ทำให้สามารถลดค่าแรง ลดต้นทุน และสามารถจำหน่ายได้ในราคาไม่สูง

คอลเลคชั่นรูปแบบใหม่ฝีมือทายาทของครูนิคมนี้ มีลูกค้าสั่งไปจำหน่ายยังประเทศเบลเยี่ยมและญี่ปุ่นแล้วอย่างต่อเนื่อง



ผลงานคอลเลคชั่นใหม่ล่าสุดของวชิระ นกอักษร
Vajira Nok-aksorn's new collection.







เครื่องประดับฝีมือวชิระและพ่อ แฝงไว้ด้วยความหมาย และกลิ่นอายของปักษ์ใต้
Jewellery by the hands of Vajira and his father are full of meaning and the Southern twists.

หากเท้าความย้อนถึงอดีต คุณโอ๊ต เรียนจบ ปวช. ช่างกล โรงงาน เมื่อเรียนจบก็ไปเป็นทหารเกณฑ์อยู่ 2 ปี หลังจากนั้น เดินทางไปประเทศเยอรมนี ช่วยทำงานที่ร้านอาหารของคุณอาและอยู่ที่นั่นถึง 10 ปีเต็ม เมื่อคิดถึงว่าจะไม่มีใครสานต่องานเครื่องถมต่อจากคุณพ่อ ก็ตัดสินใจเดินทางกลับเมืองไทยในปี พ.ศ. 2550 และได้ช่วยคุณพ่อทำงานศิลปะตลอดมาจนปัจจุบัน

"ไปอยู่ที่นั่น เราได้เห็นว่าของเหล่านี้มีคุณค่าต่อประเทศไทย และต้องรักษาไว้" คุณโอ๊ตกล่าว

เหมือนกับช่างถมคนอื่นๆ งานในยุคแรกๆ ของคุณโอ๊ต จะเป็นงานเครื่องเงิน ทองเหลือง งานสลักดุน และทองแดง เนื่องจากวัตถุดิบราคาไม่สูง สามารถทำใหม่ได้หากออกมาไม่ได้อย่างที่ต้องการ เมื่อเริ่มชำนาญจึงเปลี่ยนเป็นวัสดุเงิน สานต่อทักษะการทำเครื่องถมนครแบบดั้งเดิมจากคุณพ่อไปพร้อมๆ กับคิดค้นงานถมรูปแบบใหม่ตามแบบฉบับของตนเอง

ที่ผ่านมาคุณโอ๊ตเน้นออกแบบงานเครื่องประดับ ปัจจุบันกำลังคิดทำเป็นของแต่งบ้านบ้าง พูดคุยปรึกษากับคุณพ่ออยู่เสมอว่าจะพัฒนางานถมต่อไปอย่างไร "ที่กำลังคิดร่วมกับคุณพ่ออยู่คือการเอางานถมไปบวกกับงานอื่นๆ เช่น งานไม้ งานทอง หรือไปบวกกับงานของทางภาคอื่น ล่าสุดที่ทำเสร็จไปคือผนวกงานเครื่องถมกับเครื่องเบญจรงค์ โดยทำเป็นงานถมที่ตัวจานรองและฝาปิด เป็นต้น

"ผมกับพ่อพยายามคิดกันว่าจะทำอย่างไรให้มีช่างเพิ่มขึ้น ไปไหนพยายามบอกตลอดว่าใครสนใจก็มาเรียนได้เลย ไม่ต้องคิดว่าตัวเองไม่พร้อมหรือทำไม่ได้ ยินดีที่จะสอนทุกคน ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ พอทำได้บ้างแล้วก็จะให้งานทำเพื่อให้มีรายได้ ถ้าไม่มีรายได้เขาก็ไม่รู้จะทำไปทำไม" คุณโอ๊ต กล่าว

ที่ศูนย์เรียนรู้หัตถศิลป์ไทยและชมรมผู้ผลิตเครื่องถมเมืองนคร คุณโอ๊ตและคุณพ่อยังคงรับหน้าที่ในการส่งต่อความรู้ด้านงานถม มรดกทางภูมิปัญญาของชาวนคร ไม่เคยหยุดพัก ปัจจุบันคุณโอ๊ตอายุ 39 ปี ยังไม่มีครอบครัว กำลังง่วนและสนุกอยู่กับการพัฒนางานถม และได้รับการเชิดชูโดย ศ.ศ.ป. ให้เป็นทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ในปี พ.ศ. 2557

New Age of Nielloware

Vajira Nok-aksorn inherits precious art

Words Amphan Mala Photo Sirapat Valaiphatchra

Beautiful classical Thai patterns engraved on silverware and outlined in black in contrast to the silver are the unique signature of nielloware from Nakhon Si Thammarat. Khru Nikhom Nok-aksorn, of the popular Nakhon Hatthakam boutique in this southern province, is considered one of the few artisans who have chosen to keep the original ways of niello art for later generations to appreciate.

Now, Vajira "Oat" Nok-aksorn, the first child of Khru Nikhom, has inherited the precious art of "Thom Nakhon" nielloware.

Khun Oat said the most difficult part of the "Thom Nakhon" art was when the pattern was engraved. If it did not look beautiful, the whole work would look like the pattern. This was why the Thai Craft Learning Centre and Association of Nakhon Si Thammarat Nielloware Artisans, established by father and son, focussed mainly on pattern engraving although the entire process of making nielloware was taught so that each artisan would have the necessary knowledge and skills.

For example, the making of niello amalgam was taught thoroughly. However, not everyone could master the art of making perfect amalgam because it required seven hours of constant watching as the ingredients were reheated in a forge. "We give them all the secrets of the trade," said Khun Oat. "It's up to them to make the best of their own experiences and practices. This cannot be taught."

> The students knew him well and looked after him in the special artistic environment.

The learning centre had been a wish of Khru Nikhom for a long time. Many students from various institutions visited regularly to record videos, or seek advice or information for their research. Every year, there are visitors from the Nakhon Si Thammarat Art & Craft College, where he taught from 1972 to 1999. Last year, he welcomed and taught students from King Mongkut's Institute of Technology at Lad Krabang, the Royal Goldsmith College and various educational institutions in Chanthaburi.

The centre occupies land where Khru Nikhom grew up and where his children were raised. It has always been their home. He is president of the Nakhon Hatthakam group, under the supervision of the Provincial Community Development Office, and owns the Nakhon Hatthakam boutique within the compound of Wat Phra Mahathat. In 2011, he was honoured as a Master Artisan of Thailand by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand, or SACICT.

Khun Oat, who was named a New Heritage Artisan in nielloware in 2014, remembered playing in and around the college where his father taught. The students knew him well and looked after him in the special artistic environment. "My father taught at the college, we lived in a house in the college," he said. "I think he taught almost every subject at the college then. He taught drawing, anatomy, sculpture, casting and niello art. He was well-rounded. This is my childhood memory of my father.

"My father never seriously taught me about nielloware but his unique way of teaching was by watching me from the distance, giving me comments and suggestions to improve my work. It's been that way for many years. Now I think my work is not perfect. I still need to improve myself in many aspects. As for the designs, I haven't studied how to design but I'm inspired by the work of many









เครื่องประดับที่ได้รับแรงบันดาลใจจากลูกยาง ดอกดาหลา ดอกลองกอง หนังตะลุง







Jewellery collection inspired by rubber fruit, torch ginger flower, *longkong* flower and Nang Talung.

origins. I still go to various roadshows to learn about new designs in order to develop our work.

Growing up, he saw only patterns that were very Thai and classical, without any modern influence. About two to three years ago, he began to revolutionise the art in his own way.

"I implemented a more modern technique in my work," he said. "Unlike the original 'Thom Nakhon' that is purely hand-made, I began to use a CNC machine to draw the lines to make my work clearer and more precise. The good thing is that this new method of mass production helped me reduce the production cost. However, I still use the original niello amalgam in my work – that is the ingredients must be lead, silver, copper and sulphur, with the same seven hours of reheating. With this original amalgam, the niello has a purplish tone like the wings of a beetle.

"The condition and the colour of niello amalgam are very hard to control. You need to carefully control the amount of sulphur used in the amalgam."

His designs were inspired by rubber fruit, torch ginger flower, *longkong* flower, sea waves, Nang Talung and Norah tiaras. "I reproduce all the things southern in patterns that are more modern, more graphic, unlike the original patterns you see in ordinary nielloware," he said. "When you see this kind of products, you would certainly wonder if these really are nielloware because they look so different.

Unlike the origina "Thom Nakhon" that is purely hand-made, I began to use CNC machine to draw the lines to make my work clearer and more precise.



> As I've been abroad for a long time, I can clearly see that these things are so precious, so valuable for Thailand, and they need to be preserved for as long as we can.

"These are from the method of coloured caulking that you've never seen in nielloware from anywhere – not even in other provinces. I can boldly say that I'm the first in Thailand. Fortunately, the response from customers has been satisfactory. I now have a wider market. Most importantly, my products sell very well among young people."

Originally, nielloware was made strictly by hand and was expensive because of the labour cost. But with his new method of machine-made nielloware, he now enjoys a lower production cost. His new nielloware products are sold at lower prices and have been well received in Belgium and Japan.

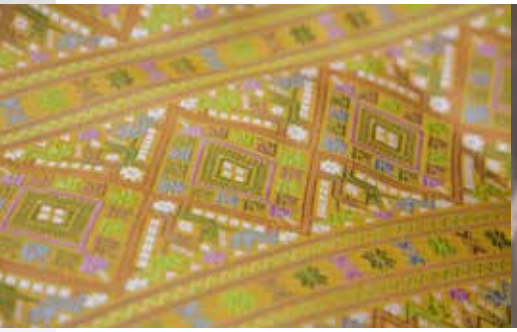
Khun Oat, who is 39 and single, graduated from a vocational institute with a diploma in mechanics. He entered national service for two years and then went to help his uncle in a restaurant in Germany for 10 years. In 2007, he returned to Thailand when he realised that no one was going to continue in his father's footsteps. Since then, he has always been seen with his father, helping him to preserve this precious art of Nakhon Si Thammarat.

"As I've been abroad for a long time, I can clearly see that these things are so precious, so valuable for Thailand, and they need to be preserved for as long as we can," he said.

Like other niello artists, Khun Oat's first works were brassware, metal embossing and copperwork, as the raw materials were not overly expensive and could be reused when the work was not up to standard. As he grew more experienced, he changed his raw materials to silver, following in his father's footsteps by preserving the original way of nielloware production and at the same time developing his own style.

Jewellery was his main trade but now he also makes home décor products. He has consulted his father continually about the future of nielloware. "I've been talking to dad about implementing niello art in other kinds of products such as carpentry, goldsmithing and even work of other regions in Thailand," he said. "My latest pride is the combination of niello art and Benjarong ware. I applied niello to parts of the Benjarong tray and lid.

"I'm also thinking about what to do to make people more interested in niello art. I've been trying hard to tell the world that we are more than willing to share our knowledge with everyone, of every age. When they are knowledgeable and skilled enough to produce decent nielloware products, they will be given a job to make a living. I don't see how they would want to continue the work without making a living."





สวัสดีค่ะทีม SACICT Living Thai

ประทับใจในการเลือกเนื้อหามานำเสนอภายในเล่ม เดิมทีคิดว่าคอลัมน์ด้านในของนิตยสารคงนำเสนอเรื่องราวของงานศิลปะในรูปแบบดั้งเดิมเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อได้อ่านแล้วก็ได้พบว่านิตยสารได้นำเสนองานศิลปะร่วมสมัยที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก โดยส่วนตัวแล้วชอบบทสัมภาษณ์ของศิลปินเจ้าของผลงานต่างๆ ทั้งลายรดน้ำ ผ้าทอ และเครื่องเงิน หลังจากอ่านแล้วก็ได้พบว่าถึงแต่ละท่านจะทำงานสืบสานงานศิลปะแบบโบราณแต่ก็ยังมีแนวคิดที่ทันสมัย ส่วนตัวคิดว่าการจะอนุรักษ์งานศิลปะดั้งเดิมให้คงอยู่ควบคู่ไปกับสังคมในปัจจุบันได้ จำเป็นต้องมีการพัฒนาและต่อยอดโดยไม่จำเป็นต้องตีกรอบ ดังนั้นเมื่อได้อ่าน Living Thai แล้วจึงประทับใจเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การอนุรักษ์งานหัตถกรรมและงานศิลปะไม่สามารถทำได้หากขาดการสนับสนุน ในอนาคตจึงอยากให้ทางนิตยสารนำเสนอคอลัมน์เช่นนี้อีก เพื่อเป็นแรงผลักดันให้ทั้งคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่หันมาสนใจงานศิลปะ ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศให้คงอยู่ต่อไปได้ สิ่งที่ชอบอีกอย่างหนึ่งคือนิตยสารนี้มีสองภาษา ทางทีมงานยังใส่ใจรายละเอียดในการเลือกภาพประกอบทำให้ดูไม่น่าเบื่อเลย

ภัทรภรณ์ บุญยมงคล
บางกอกใหญ่

Sawasdee, SACICT Living Thai Team

I'm personally impressed by the contents selected to publish in each issue. Once I thought the magazine was only about Thai classical art but later when I opened it there were just as much interesting contemporary arts and crafts as the ones about classical arts. For me, I'm a great fan of interview columns where designers explain about their work, be it Lai Rod Nam, clothwork, silverware, and so on. After reading, I found that even though they are working on traditional work, they have interestingly modern ideas. My thought is that the preservation of the ancient work needs a lot of development and adjustment so that it co-exists the novelties in the modern era. Besides, the preservation of this kind of work cannot be realised without external support. I wish SACICT Living Thai will continue to publish this kind of articles in the future, so that this publication will be willpower for both older and newer generations to turn to create work of art, so that the national heritage prevails. Another thing I like is that this magazine is made bilingual with a lot of photos and illustrations that never bore readers.

Pattaraporn Boonyamongkol
Bangkok Yai



SACICT Living Thai

วันนี้คุณสามารถอ่าน **SACICT Living Thai** ได้ที่ **www.sacict.or.th** ต้องการติชม หรือเสนอแนะ กรุณาส่งจดหมาย หรือข้อเสนอแนะมาที่ กองบรรณาธิการ บริษัท ฟีเจอร์ จำกัด 23/18 ซ.ร่วมฤดี ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือ e-mail: sacict.thai@gmail.com ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงการจัดทำต่อไป เจ้าของจดหมายหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับการจัดพิมพ์จะได้รับของที่ระลึกจาก ศ.ศ.ป.

Interested readers may now peruse **SACICT Living Thai** online at **www.sacict.or.th** and are welcome to send in suggestions and comments to: SACICT Living Thai, Editorial Department, Feature Co., Ltd., 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330. Or e-mail to: sacict.thai@gmail.com.

* *ขอสงวนสิทธิ์ในการคัดย่อหรือเรียบเรียงจดหมายจากสมาชิกเพื่อความกระชับและเหมาะสมในการพิมพ์*
Those whose letters are selected for publication will receive a special gift as a token of appreciation. All letters are subject to editing at the editor's discretion.

ทักทายทีมกองบรรณาธิการค่ะ

ได้ติดตาม Living Thai มาระยะหนึ่งแล้ว ส่วนตัวชอบทุกฉบับเนื่องจากมีการนำเนื้อหาเกี่ยวกับหัตถกรรมหลากหลายแขนงมาเผยแพร่ เรียกว่า “คนไทยอ่านดี ต่างชาติอ่านได้” ชอบบทสัมภาษณ์ทายาทช่างศิลปหัตถกรรมหลายท่านที่รังสรรค์งานอันงดงาม ชื่นชอบภาษาการถ่ายทอดมีความรู้สึกว่าไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย ภายในเล่มเปี่ยมด้วยสาระเต็มเปี่ยม บางครั้งการที่เราอ่านหนังสือเราก็ต้องการสาระอย่างเต็มที่ SACICT Living Thai ยังต่างจากหนังสือทั่วไปตรงที่มีการแจ้งข่าวสารการจัดแสดงนิทรรศการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ภาษาในบางช่วงตอนอาจเข้าใจยากไปนิด แต่โดยรวมประทับใจมากค่ะ

สริตา วนเกียรติ

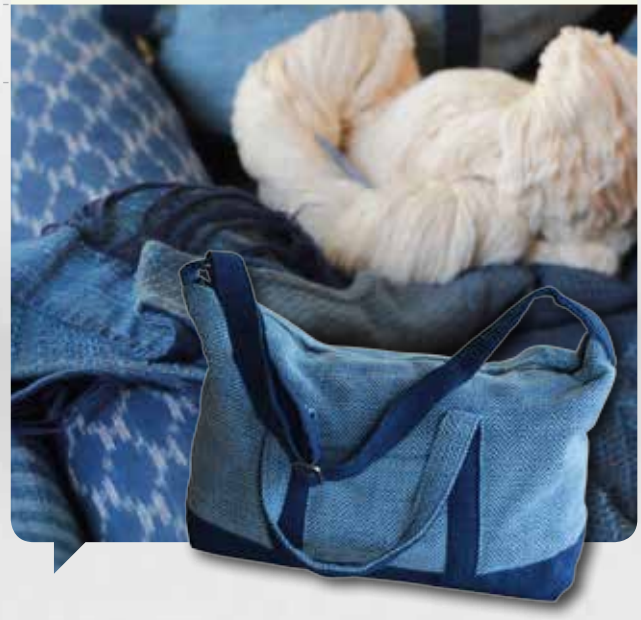
บางบอน

The Editorial Team, Greetings

I have read a few issues of Living Thai for a while. I love how it has contents about every kind of handicraft for both Thai- and English-language readers. I like the columns where the New Heritage Artisans give interview about their beautiful work. I also like how simple language can relay such informative messages. SACICT Living Thai is also great that it always notify us about upcoming events. Some informations are somehow hard to digest, but it will get better with time. Overall, I'm impressed with it.

Sarita Vanakiart

Bang Bon



สมัครสมาชิก
APPLICATION FOR MEMBERSHIP

ชื่อ Name ..... นามสกุล Surname .....

วัน/เดือน/ปีเกิด Date of Birth ..... เพศ Gender ☐ ชาย Male ☐ หญิง Female

การศึกษา/Education:

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี Less than Bachelor's Degree ☐ ปริญญาตรี Bachelor's Degree ☐ ปริญญาโท Master's Degree ☐ อื่นๆ Others

อาชีพ/Occupation:

☐ พนักงานบริษัทเอกชน Private company employee
☐ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ Govt/State enterprise official
☐ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา Student
☐ ร้านอาหาร/โรงแรม/ท่องเที่ยว Restaurant/Hotel/Travel Agent
☐ อื่นๆ Others

สถานที่ที่พบ/ได้รับนิตยสาร
Where you first came across SACICT Living Thai magazine .....

ผู้แนะนำให้ท่านสมัครเป็นสมาชิก
Who (or what) prompted you to seek subscription .....

รายละเอียดสำหรับการจัดส่งนิตยสาร/DETAILS FOR MAGAZINE DELIVERY

ชื่อ/Name .....

ที่อยู่/Address .....

.....

.....

.....

โทรศัพท์ (บ้าน/ที่ทำงาน)/Tel. (Residence/Office) .....

โทรศัพท์ (มือถือ)/Tel. (Mobile) .....

อีเมล/E-mail .....

โดยยินดีเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรายปี (6 ฉบับ)
I agree to pay for one year's subscription (6 editions)
ในประเทศ **300** บาท/ Domestic **300** baht ต่างประเทศ **2,400** บาท/Overseas **2,400** baht

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี: พยงค์ กังวานสุระ
Payment via cheque/money transfer to: **Savings A/C** Name: **Payong Kungwansurah**

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาชิดลม เลขที่บัญชี 001-549715-3
Siam Commercial Bank, Chidlom Branch, Savings A/C No. 001-549715-3

กรุณาส่งใบสมัครสมาชิก พร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่:
ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai 23/18 ซอยร่วมฤดี ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือแฟกซ์มาที่หมายเลข 0 2254 6839 หรือทางอีเมล: sacict.thai@gmail.com สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือแนะนำ ติ ชมได้ที่ **ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai** โทรศัพท์ 0 2254 6898-9 ต่อ 60

Remarks: Please mail your completed application form, along with proof of payment to:
SACICT Living Thai, Subscription Department, 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Khwaeng Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330
or send by fax to 0 2254 6839 or by e-mail to: sacict.thai@gmail.com
For enquiries and suggestions, please contact:
SACICT Living Thai, Subscription Department Tel. 0 2254 6898-9 ext. 60

แบบฟอร์มนี้สามารถถ่ายเอกสารได้/This application form may be photocopied.

เลือกสรรอย่างดีเพื่อคนที่รัก
Specially Selected for Your Special Someone

เทศกาลปีใหม่เวียนมาบรรจบอีกครั้ง และเป็นโอกาสให้เราหยิบยื่นสิ่งดีๆ ให้กันและกัน ของขวัญซึ่งเป็นงานหัตถกรรมคัดสรรจากช่างฝีมือเยี่ยมนับเป็นของขวัญอันทรงคุณค่า บ่งบอกว่าผู้ให้ได้ใส่ใจยิ่งที่จะส่งมอบความรักความหวังดีให้แก่ผู้รับ

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT ขอเป็นส่วนหนึ่งในการมอบสิ่งดีๆ ให้แก่กันในเทศกาลแห่งของขวัญและการให้ โดยเป็นสื่อกลางจำหน่ายและนำเสนอผลิตภัณฑ์หัตถกรรมฝีมือเยี่ยมจากมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ และจากสมาชิก ศ.ศ.ป. จากทั่วประเทศ มีทั้งผลิตภัณฑ์สานกระจูด ใบลาน เตยปาหนัน งานผ้าและเซรามิกต่างๆ พร้อมบรรจุภัณฑ์สวยงามเหมาะสำหรับเป็นของขวัญอย่างยิ่ง

The Festive Season is once again upon us. It is indeed the time to share the joy of the season with your loved ones by offering them good wishes and great gifts, especially the precious crafts created by creative hands of master artisans and craftsmen. Made by the passion for the arts, these gifts speak volume to the recipients about the persons who have chosen them.

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand, or SACICT, is proud to bring to you the joy of the Season of Giving. We have been sourcing near and far for ideal gifts to please every heart and here are some of the handicrafts made in the SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit of Thailand, and the SUPPORT Arts and Crafts Centres nationwide. Select from our lines of sedge, corypha palm leaf and sea pandan leaf wickerworks, textile and ceramic arts, all wrapped in beautiful packagining fit for festive gifts.



ที่รองจานเตยปาหนัน 4 ชิ้น
A four-piece set of
sea pandan leaf place-mats
ชุดละ **1,400** บาท/baht set

กล่องใบลานขนาดกลาง
Corypha palm leaf box, medium
ชิ้นละ **120** บาท/baht a piece

กล่องกระจูดขนาดเล็ก
Sedge knickknack, small
ชิ้นละ **50** บาท/baht a piece





ตุ๊กตาชาวเขาผู้หญิงถือตะกร้า/สะพายกระบุง/ ใส่ปากกา
Hilltribe women at work
ชิ้นละ **1,890** บาท/baht a piece

ตุ๊กตาชาวเขาผู้หญิงอ้วน
A fat hilltribe girl
ชิ้นละ **2,940** บาท/baht a piece



ถ้วยเซรามิกวางเทียน คละสี 4 ชิ้น
A ceramic tray and four-piece set of candleholders in various colours
ชุดละ **2,415** บาท/baht set

กล่องไม้วงกลมมือจับดอกไม้เซรามิก
Round wooden boxes with ceramic flowers

ใหญ่/Large	ชิ้นละ **1,338** บาท/baht a piece
กลาง/Medium	ชิ้นละ **1,049** บาท/baht a piece
เล็ก/Small	ชิ้นละ **1,049** บาท/baht a piece

กล่องไม้เล็ก กุหลาบสีส้ม
Small wooden box with orange-coloured rose
ชิ้นละ **130** บาท/baht a piece

กล่องจตุรัส กุหลาบสีชมพู
Square-shaped box with pink rose
ชิ้นละ **260** บาท/baht a piece

กล่องไม้ใหญ่ กุหลาบสีฟ้า
Big wooden box with blue rose
ชิ้นละ **275** บาท/baht a piece



ซองกระจูด
Sedge clutch
ชิ้นละ **100** บาท/baht a piece

สมุกกระจูด
Sedge knickknack
ชิ้นละ **50** บาท/baht a piece





ผ้าเช็ดปากเดี่ยว
Napkins
ชิ้นละ **120** บาท/baht a piece

ผ้าเช็ดปากคู่
Napkins, a two-piece set
ชุดละ **240** บาท/baht set

ผ้าเช็ดปาก 4 ชิ้น
Napkins, a four-piece set
ชุดละ **480** บาท/baht set

เซ็ตบนโต๊ะอาหาร 4 ที่
(ผ้าคาดโต๊ะ, ผ้ารองจาน, ผ้ารองแก้ว และผ้าเช็ดปากไหมมัดหมี่)
พร้อมกล่องกระดาษสา
Dining Table Silk Gift-set in sa paper box
ชุดละ **3,150** บาท/baht set





ผ้าคลุมไหล่ผ้าฝ้ายยกดอกพร้อมกล่อง
Woven cotton shawl
complete with gift box
ชิ้นละ **500** บาท/baht a piece

สนใจสินค้า สามารถติดต่อได้ที่ / Interested buyers please contact

SACICT

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ **ศ.ศ.ป.**
โทร. **035 367 054-9** โทรสาร **035 367 051** สายด่วน **1289**

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)
Tel : **+66 (0) 35 367 054-9** Fax : **+66 (0) 35 367 051** Call Centre **1289**

SACICT

SACICT AR Application

SACICT LivingThai e-book





พบกับ องค์ความรู้ หัตถกรรมไทย
รูปแบบใหม่บน Tablet
และ Smartphone ของคุณ

เพียง Search คำว่า SACICT AR Search ดาวน์โหลดแล้ววันนี้ที่ App Store Google play

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)
Call Center 1289 www.sacict.or.th

ปรากฏการณ์ใหม่ในวงการสื่อ

ABN
Airport Broadcasting Network

AIRPORT TV



- เน็ทเวิร์คครอบคลุม 6 ท่าอากาศยานนานาชาติ
- โฆษณาของท่านปรากฏสู่สายตาทุก 5 นาที
- เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายกำลังซื้อสูงกว่า 60 ล้านคน/ปี

จองด่วนวันนี้...มีจำนวนจำกัด!

สนใจติดต่อลงโฆษณา โทร. **084 033 3313, 081 634 4062** Email: **advertising_abn@yahoo.com**